

CELJSKI

GLASILO SOCIALISTIČNE ZVEZE DELOVNEGA LJUDSTVA CELJSKEGA OKRAJA

S plenuma Okrajnega odbora SZDL v Celju

Vpliv občine se mora čutiti povsod

Naloge občinskih ljudskih odborov so izredno važne, saj je komuna stišče in križišče vseh kontaktov, ki jih imajo posamezniki, gospodarske in družbene organizacije z našo skupnostjo. Če hoče občina ta cilj doseči, mora urediti vsa načela demokratičnega mehanizma na svojem področju. Občina ne sme reševati samo gospodarskih problemov, čeprav je gospodarstvo v našem razvoju izredno važno, temveč mora posvetiti v enaki meri skrb tudi vsem drugim dejavnostim javnega življenja. V današnjem razvoju komunalnega si-

stema, ko okraj vedno bolj izgublja svojo vlogo, je komuna vse. V njeno dejavnost spadajo vse panoge družbenega življenja. Zato je potrebno, da ima občinski ljudski odbor pred seboj določeni program, da bo njegovo delovanje preudarno in premišljeno na vseh področjih od gospodarstva pa tja do šolstva in socialnega skrbstva.

Če hoče občinski ljudski odbor to svojo osnovno nalogo izpolnjevati, mora premišljeno iskati probleme na svojem področju, jih sortirati po važnosti in jih v okviru možnosti reševati. To so

naloge, ki bodo občine vodile k napredku in s takim delom bodo volivci zadovoljni. Doslej pa takega sistematičnega dela ni bilo dovolj. Za tako poslovanje je potrebno, da občinski ljudski odbori sestavijo konkreten program in z njim seznanijo svoje volivce. Doslej pa so po navadi bili državljani seznanjeni samo z že izvršenim delom ljudskega odbora, kar pa ni tako važno.

Nad vse pomembni so tudi stiki občinskega odbora z državljani, gospodarskimi in družbenimi organizacijami ter raznimi ustanovami. Državljanji morajo videti v občini svojo organizacijo, ki skrbi za njih na vseh področjih javnega življenja, ne pa samo uradniški aparat. Ze vrsto let nazaj ugotavljamo, da je zborov volivcev še vse premalo in kadar so, so največkrat preveč formalni. Zato naj bi politična vodstva v občini bolj kot doslej skrbela, da bodo zbori volivcev vsaj štirikrat na leto kot predvideva statut, in da bodo dobro pripravljene. Gre predvsem za boljše vsebino zborov volivcev, ki bi tako resnično postali pomožni organi občinskega ljudskega odbora. Na njih bi se volivci seznanili z delom občine in ji hkrati dajali sugestije za boljše delo. Koristno bi bilo od časa do časa klicati na občino tudi upravne odbore raznih šolskih, zdravstvenih in socialnih ustanov ter se z njimi pomeniti o raznih problemih. Tako bodo občinski odborniki in odgovorni ljudje v upravnih odborih dobili pri svojem delu širšo perspektivo, kar bi se pozitivno odrazilo pri reševanju raznih problemov v občini. Občina bi s takim delom odkrila tudi vrsto sposobnih ljudi, za katere doslej zaradi slabih stikov niti ne ve.

(Nadaljevanje na 2. strani)

DAN REPUBLIKE so v celjskem okraju slovesno proslavili

Povsod po celjskem okraju so v popoldnevu 29. novembra pripravile organizacije SZDL proslave, v občinskih središčih pa so prirejali svečane akademije. Manjše proslave so bile tudi v šolah, delovnih kolektivih in raznih množičnih organizacijah.

V Celju je bila na predvečer praznika v veliki unionski dvorani slavnostna akademija, katere so se udeležili tudi vidnejši predstavniki političnih in občinskih forumov iz Celja. Po govoru predsednika celjske občine, tov. Andreja Svetka je nastopil še moški komorni zbor ter člana celjskega gledališča.

V Trnovljah pri Celju so priredili v dvorani prosvetnega doma, ki je bila sabilo polna, svečano akademijo. Po zaključku pestrega programa so igralci »Zarje« uprizorili še Finžgarjevo dvočlajanko »Nova zapoved«.

V Opekarni Ljubečna-Bukovžlak so sicer skromno, vendar dostojno proslavili 29. november. V dvoranci se je zbralo toliko ljudi, kot še nikoli doslej. Po svečanem govoru je nastopila gledališka skupina z igro »Mati«, nakar so svečanost zaključili z živo sliko »Rdeča zvezda«.

Tudi v Storah so svečano proslavili Dan republike s slavnostno akademijo v veliki dvorani prosvetnega doma. Po svečanem govoru je tamkajšnja Svoboda izvajala kulturnoumetniški program. Poleg ženskega in moškega zbora sta z recitacijo nastopila tudi člana celjskega gledališča tovariša Peer in Skof. Pred sporedom pa je godba na pihalu igrala partizanske koračnice.

Izredno lepo proslavo so priredili na 1-letki v Storah, ki je bila hkrati združena s počastitvijo 15. obletnice ustanovitve pionirske organizacije. Pionirski odred »Ivan Cankar« je za to proslavo pripravil izredno pester spored. Nastopil je mlajši in starejši pionirski pevski zbor, nakar so pionirke plesale v narodnih nošah. Po zborni recitaciji in igri z žogicami je sledila najlepša točka akademije, in sicer sprejem 130 cicibanov v pionirsko organizacijo.

Praznik republike so Laščani proslavili letos nad vse svečano. Napolnili so veliko dvorano TD Partizan, kjer je bila svečana akademija. Kulturni program so izvedle sekcije laške Svobode. Podobne proslave so bile tudi po vseh osnovnih šolah in delovnih kolektivih v laški občini.

V Zagajah pri Laškem so počastili praznik z izročitvijo vodovoda svojemu namenu, ki so ga tamkajšnji prebivalci dohodkov med gospodarskimi organi-

sami zgradili. Tako so izpolnili obljubo, ki so jo sprejeli na zboru volivcev pred meseci. Na to pridobitev so izredno ponosni, saj je bil vodovod za to naselje zelo potreben.

Prav tako so v Sentjurju pri Celju svečano proslavili Dan republike. Po slavnostnem govoru je sledila zborna recitacija dijakov 8. razreda, najbolj pristrčna točka sporeda pa je bila, ko so cicibani 1. razreda osnovne šole izvedli simbolično sliko z recitacijo in plesom. Razen tega so nastopili mladinci Partizana na orodju, mladinke so izvedle proste vaje, nekaj pesmi pa je zapel tudi moški pevski zbor »Bratov Ipavcev«.

Poleg svečane akademije v Zalcu so na Dan republike v Marija Reki počastili ta praznik z delovno zmago, saj je ta dan tudi v njihovem naselju zasvetila električna luč. V Latkovi vasi pri Preboldu pa so slavili otvoritev vodovoda.

VLOGA IN NALOGE občinskih zborov proizvajalcev

Pri volitvah v občinske ljudske odbore smo prvič izvolili tudi občinske odbore proizvajalcev. Čeprav je v teh zborih dokaj sposobnih ljudi, razen tega pa tudi lepo število takih, ki so že delali v raznih odborih, ni izključeno, da bo delo občinskega zbora proizvajalcev kdaj pa kdaj zašepalo. To je razumljivo, saj so ti organi novi in v začetku morda še ne bodo našli prave vsebine dela, temveč bo njihova dejavnost le bolj formalnega značaja. O teh stvareh so obširno razpravljali pred dnevi na plenumu Okrajnega odbora SZDL v Celju.

Da bi občinski zbori proizvajalcev čimprej našli pravo vsebino ter da bi jim bilo jasno, kaj so njihove osnovne naloge v industrijskih in kaj v kmetijskih občinah, ne bo odveč, če naštejemo nekaj takih osnovnih nalog. Občinski zbor proizvajalcev mora predvsem obravnavati gospodarske probleme. Poleg proizvodnih problemov v podjetjih skrbi za pravilno izvajanje plačne politike ter za urejevanje delovnih odnosov v podjetju samem ter za pravilni odnos med podjetji in našo skupnostjo. V teh vprašanih prihaja po podjetjih večkrat do izraza demagoška in nezdrava miselnost, ki ni v skladu z obče družbeno koristjo. Velika nesorazmerja pri delitvi naloge zbora proizvajalcev med gospodarskimi organi-

zacijami večkrat razburjajo ljudi. To se dogaja predvsem zaradi tega, ker se odnosi po podjetjih razvijajo dokaj stihjsko. Vsemu temu pa je največkrat vzrok premajhen stik podjetij z občinskim ljudskim odborom. Prihodnje leto se bodo z novim zakonom o delitvi dohodkov gospodarskih organizacij odnosi v podjetjih še bolj spostlili. Delitev dohodka znotraj gospodarske organizacije bo prepuščena podjetjem. Kakšna bo ta delitev bo predvsem odvisno od za-vestnih sil v podjetju, ki bodo vplivale, da bo ta delitev v skladu s splošnimi načeli in interesi naše družbe. Na te sile pa bodo morali v prvi vrsti vplivati občinski zbori proizvajalcev. Le-ti se bodo morali zanimati, kaj in kako delajo organi delavskega samoupravljanja v podjetjih in se seznanjati z njihovim delom. Potrjevanje zaključnih računov podjetij bo le formalna stvar, veliko bolj važno pa bo, da bodo zbori proizvajalcev vabili na seje predstavnike delavskega sveta in uprave podjetja, ko bodo analizirali stanje posameznih podjetij.

Naloge občinskih zborov proizvajalcev bodo v kmetijskih občinah še posebej odgovorne. Skrbeti bodo morali za povečanje kmetijske proizvodnje, ugotoviti kje in koliko je še neizkoriščene zemlje in kako se kmetijske površine izkoriščajo. Z drugimi besedami naloge zbora proizvajalcev bo, da bo skrbel, kako se zakon o racionalnem izkoriščanju kmetijskih površin izvaja v praksi. Ne samo to. Predvsem bo naloga zbora, da bo preprečil, tolmačil in pomagal kmetovalcem, vskladiti obdelovanje zemlje v duhu tega zakona, katerega namen je, da bi kmetijske površine čim bolj racionalno izkoristili. Reševati bo moral tudi probleme, ki se bodo pojavili pri izvajanju zakona o komasaciji zemlje.

Zbor proizvajalcev bo moral vzpostaviti tesnejše stike tudi s kmetijskimi zadrugami, saj odnosi med občino in zadrugo morajo postati veliko tesnejši, kot so bili doslej. Kmetijska zadruga je gospodarska organizacija in občinskemu odboru ne sme biti vseeno, kako razvija kmetijstvo, kako odkupuje in kako se krepijo socialistični odnosi na vasi. Vse to mora biti skrb občine, zato

(Nadaljevanje na 2. strani)

Tov. Franc Leskošek-Luka šestdesetletnik

Devetega decembra bo naš zvezni ljudski poslanec, član Izvršnega sveta FLRJ in narodni heroj Franc Leskošek-Luka dopolnil šestdeseto leto svojega življenja.

Ko takole dvigam čašo v imenu naših bralcev, sem v nemajhnih zadregi, kaj naj vse povem. Šestdeset let revolucionarnega dela. Zares šestdeset let, kajti tudi njegova nežna mladost je del njegovega poznejšega revolucionarnega delovanja, saj je doraščal v delavskih Gaberjih in na lastni koži že kot otrok občutil vse tegobe proletarcev, vso kričovitost kapitalistične protinarodne vladajoče klike.

Enako važna je doba, ko je kot mlad delavec začel revolucionarno borbo, ko je postal komunist. Velike stavke v Celju in v drugih krajih Slovenije, veličasten zlet »Svoboda« v Celju, rast in moč komunističnega gibanja v naši domovini, vse to je neizogibno povezano z njegovim imenom.

Nepozaben je njegov lik v letih narodnoosvobodilnega boja, ko ga najdemo na vseh odločujočih položajih. Teško je naštetiti vse važnejše dogodke med vojno, ki so tesno povezane z njim, toda zaupanje, sposobnost in priljubljenost našega jubilanta se odraža v tem, da ga po smrti komandanta Staneta najdemo na položaju komandanta Glavnega štaba NOV in POJ v Sloveniji.

Povojno obdobje njegovega plodnega in ideji socializma predanega življenja poznamo vsi. Tov. Leskošek je vodil izgradnjo težke industrije v naši državi. Vedno je bil na najodgovornejših položajih v našem gospodarskem in političnem življenju. Ves ta čas pa si lahko štejemo v zadovoljstvo in čast, da nas je kot zvezni ljudski poslanec v skupščini zastopal tako velik in zaslužen mož.

Predvojno revolucionarno delo je v osebi tovariša Leskoška dalo prekaljenega revolucionarja in partijskega voditelja, boj proti fašizmu in naša ljudska revolucija sta ga naredila za komandanta partizanskih enot in ljudstvo mu je za zasluge dalo najvišje odličje — Red narodnega heroja. Povojna izgradnja naše socialistične domovine pa ga je postavila v vrsto najodgovornejših in najzaslužnejših voditeljev našega gospodarskega in političnega življenja.

Ob jubileju tako zaslužnega človeka ni mogoče v kratkem povedati o njegovih zaslugah za ljudstvo nič drugače, kot takole: Vse njegovo življenje je izpolnjeno z delom za delovno ljudstvo, za njegove pravice, za njegov pravičen boj in za njegovo srečnejšo bodočnost. Ljudi s takšno predanostjo, s takšno življenjsko energijo je zelo malo in tem bolj smo srečni, da je tov. Leskošek-Luka izšel iz delavskih vrst našega mesta in da je še danes tesno povezan s Celjem, krajem, kjer se je začela njegova revolucionarna pot.

Še na mnoga leta naš dragi tovariš Luka!

Plenum Okrajnega odbora SZDL v Celju

Pod predsedstvom tovariša Franca Simončiča je bil pred dnevi plenum Okrajnega odbora SZDL v Celju. Na plenumu so razpravljali o delu in problemih novih občinskih ljudskih odborov, posebej pa še o nalogah in vlogi zborov proizvajalcev. Razen tega so razpravljali še o volitvah v osnovne organizacije SZDL.

Ob zaključku razprave so sklenili, da naj bi občinski odbori SZDL vzpodbujali občinske ljudske odbore, zlasti pa zborove proizvajalcev k pravilnemu delu. Pri občinskih odborih SZDL naj bi uvedli sklad za pomoč kulturnim, prosvetnim in športnim organizacijam. Na ta način bo zagotovljeno, da bodo razna kulturnoprosvetna in športna društva

sprejemala pomoč skladno z njihovo prizadevanostjo in uspehi. Razen tega so sklenili naj bi v občinah uvedli družbeno skrb nad vsemi objekti kulturnoprosvetnih in športnih društev. V ta namen bodo po občinah izvolili upravne odbore, ki bodo skrbeli za te objekte.

Da bi občinski ljudski odborniki bili seznanjeni z vso problematiko na področju občine, je plenum priporočil, da bi naj po občinah ustanovili klube za odbornike, v katerih bi se le-ti izpolnjevali za svoje naloge. Po razpravi o pripravah za volitve v osnovne organizacije SZDL so sklenili, naj bodo občini zbori osnovnih organizacij SZDL končani do novega leta.

-ma-

Pogled po svetu

Pretekli so trije tedni v običajnem tempu in nepovratnem teku, medtem ko je sovjetski sputnik I. več ko 900-krat obkrožil zemljo, sputnik II. pa več ko 400-krat, raketa prvega pa je svoj izstrelek prekosila kar za štiri krožna potovanja okoli ledj stare grške boginje — Zemlje. Kot labav za Zahod je obletela svet novica, da ima SZ 1 milijon inženirjev, vsako leto 200.000 novih akademskih diplomov, skupaj 3.600.000 akademskih strokovnjakov. Nič manj senzacionalna ni strelca — novica, da je Cu En La izrazil svojo vero v mirno pripojitev Formoze LR Kitajski. Cankajšek lahko postane celo šef pripojene komunistične Formoze. ZDA da se ne bo posrečilo obdržati dve Kitajski! Dve Kitajski, dve Koreji, dve Nemčiji! Dva svetova, vzhodni in zapadni! Ali res ni drugega izhoda?

Na zahodu bjejo plat zvona za enotnost znotraj tabora. V ta namen so pritegnili v vlado celo ameriško opozicijo Stevensona, ki naj bi Dullesu pomagal voditi zunanjo politiko, kakor je Dulles pomagal Achesonu v drugi svetovni vojni. Strašna je zreda, če je do tega prišlo. Čelo Truman je izjavil, da bodo demokrati podprli Eisenhowerja pri obrambi države in pri utrjevanju dobrih zvez z atlantskimi zavezniki. Znan Lippman pa je pripomnil, da ameriška kriza izvira predvsem iz dejstva, da je tam privatno bogatenje in blagor posameznika prva stvar, blagor države in skupnosti pa še druga. Dulles da je bil do SZ presurov, Eisenhower presladak, oboja pa sta preveč obetala, pa premalo izpolnila. Z drugo besedo, ameriška politika po vojni ni bila dovolj stvarna.

To se kaže tudi iz ameriške politike v Afriki in Aziji. Egiptu so odrekli posojilo, zato je ta dobil v SZ 200 milijonov dolarjev, pomišljali so se ob Indiji, češ da je preveč socialistična, zato pa je ta dobila 500 milijonov rubljev v SZ, niso niti rekli jasne besede ob Alžiru niti ob Cipru. Strateška vrednost dežel tu in tam po svetu se ne kupuje samo z dolarji, treba je računati tudi z ljudmi, z njihovimi nazori in cilji.

Zato je prišlo do simbolične pošiljke lahkega orožja v Tunis. »Times« je napisal, da en tak tovor atlantskemu taboru utegne več škoditi kakor vse sovjetsko nuklearno orožje. Protisocialistični ideologi pozivajo atlantske generale in diplomate, da je treba na vsa taka nesoglasja gledati s stališča razrednih koristi privatnega kapitala. Zato so te dni mnogo potovali: Nemški vojni minister Strauss je bil v Parizu, dr. Heuss v Rimu, v Brentano je potoval v Rim, nato v Washington, odtam pa spet v Rim, v ZDA je odšel tudi Pineau, ki bi rad izsilil od zaveznikov enotno stališče do alžirskega vprašanja, to je podporo zaveznikov, ne pa nož v hrbet, kakor imenujejo Francozi tisto pošiljko pušk in automatov. Verjetno zaradi višjih, običnih koristi, da bi atlantski pakt ne izgubil vseh simpatij med arabskim svetom, ki drži vso severno obalo Afrike, v svetovni strategiji tako važne celine. Evropske celinske države se sicer boje, da bi ne prišlo do popolne hegemonije ZDA in Velike Britanije, vendar položaj v Franciji ni tak, da bi lahko pritegnila Italijo in Nemčijo, ki bi radi prišli v ožji atlantski generalni štab, politični in vojaški. Kakšna pa mora biti politika Zahodne Nemčije, si lahko razložimo, če tehtamo sestav nove Adenauerjeve vlade: od 18 ministrov jih je 12 iz vrst bančnih, industrijskih in veleposesniških vrst, pa jih je bilo višjih nacističnih funkcionarjev, v SS, SA ali pa višjih nacističnih vladnih uradnikov. Da volk ni dlake menjal, se vidi tudi iz avstrijske manjšinske politike: Krainger je izjavil, da slovenske manjšine na Stajerskem sploh ni. V skladu s tem Avstrija nič ne kaže prave volje, da bi izpolnjevala državno pogodbo in čl. 7 v njej, ki govori o slovenskih pravicah. Če bo šlo tako naprej, se bodo težko izpolnile besede nemškega politika Karla Schmitta, ki je dejal: »Naša stvar je, da pomnimo, vaša, da pozabite. Kako naj pozabimo, če pa toliko sodobnih korakov severnega soseda obuja spomine na »teutonski bes« v drugi svetovni vojni!

In še nekaj kratkih novic: Vse kaže, da se bo razorožitveni odbor razšel. SZ ne bo sodelovala v novem razorožitvenem odboru, ker Zahod ni sprejel nje-nega predloga o razširitvi odbora. — Uporniški odredi Nacionalne garde v Kamerunu, avtonomni državi v sestavi Francoske unije, so se uprli francoskim oblastem. Uprli so se tudi Marokanci Spancev v »španskem« Maroku. Vse kaže, da bo Franco moral kljub določeni naporom likvidirati svojo afriško politiko in spustiti iz rok zadnjo špansko kolonijo. — V Parizu pa se Gailardova vlada pripravlja na atlantsko konferenco, na kateri bi rada dokazala, da je njena alžirska politika za atlantski tabor najkoristnejša. To bo težko storila, kajti Angleži pošiljajo v svet poskusni balon, češ da bo Macmillan skušal prepričati varuhe stare francoske kolonialne slave o nasprotnem. O tem prepričujejo Francoze ne samo komunisti, ki pomenijo drugo najmočnejšo skupino v parlamentu, marveč tudi Mendès-France.

Skratka: Resnica trenutka, resnica, ki pomeni za človeštvo resnično pot, je kakor vselej skrita, zakopana v trdi snovi,

Kakšen je odraz množičnosti v svetih pri ljudskih odborih?

Pogoji za najširše sodelovanje delovnih ljudi na vseh področjih javnega življenja so pri nas takšni, da lahko upravljeno trdimo, da naš upravni sistem neizpodbitno prednjači. V tem je tudi bistvo naše socialistične demokracije, ki daje pogoje sodelovanju najširših množic pri urejanju in razvijanju našega celotnega družbenega življenja.

V zadnjem času so občine, kot osnovne upravne enote v našem javnem življenju pridobile na pomembnosti. Dana jim je kar največja samostojnost, s tem pa seveda tudi toliko večja odgovornost, tako do občanov, kakor vse naše socialistične skupnosti. V teh pogojih in v tem obsegu pa so se toliko bolj povečale možnosti, da se množičnost družbenega upravljanja še bolj razvije, da doseže večjo širino, da postane slikovitejša in učinkovitejša. Problemi občine so ljudem bližji. Čutijo jih neposredno, so za njih rešitev veliko bolj zainteresirani, skratka, družbeno upravljanje je našlo plodnejša tla.

Toda ugotavljamo lahko, da novi občinski ljudski odbori ne dajejo temu predvidenemu razmahu družbenega upravljanja dovolj široke podlage. In zakaj ne?

Po vseh občinah, razen v celjski, so doslej izvolili nove svete občinskih ljud-

skih odborov. Stevilo svetov je v raznih občinah različno. Temu problemu so občinski odbori posvetili precejšnjo pozornost. Pretehtali so, kateri sveti so jim za uspešno delo občine in razvoj komun potrebni. Toda v večini primerov pa so pozabili na to, da je ravno delo svetov temelj družbenega upravljanja, da je širina v svetih pogoj za čim večjo udeležbo volivcev v upravljanju. Občine so se namreč preveč togo držale navodil, ki so predvidevala nekatere okvirne sugestije, kako močni naj bodo sveti. Izgleda, da so ta navodila postavljala najnižjo mejo, to se pravi tisto število, ki je neizbežno potrebna za sestav posameznih svetov. No, tako se je zgodilo, da so sveti po občinah sestavljeni z največ devet člani, veliko pa jih je, ki imajo celo manjše število — po sedem članov.

Pomislimo zdaj, da bo posamezno področje javnega življenja v občini vodila taka peščica ljudi. Ponekod so v en svet združili po dva prejšnja, to se pravi, da so njihov delokrog razširili. Vzemimo na primer sedemčlanski svet za gospodarstvo. V njem morajo biti zastopniki industrije, obrti, kmetijstva in zastopniki drugih gospodarskih panog. Tak svet mora imeti vsaj nekaj strokovnjakov iz različnih področij. Ponekod se tak svet kaj hitro lahko spremeni v neke vrste

strokovni kolegij. To je sicer koristno in dobro, toda ne dovolj. Tak svet je zaprl vrata družbenemu upravljanju. Bilo pa bi neizogibno potrebno, da v svetih delujejo predstavniki raznih organizacij, da vanje vključimo žene, prav posebno važno pa bi bilo v delo svetov vključevati mladino že zaradi tega, da si vzgajamo potreben kader za prihodnost. Toda za to ni več prostora. Tudi v drugih svetih ni nič drugače. V svetih za kulturo in šolstvo so potrebni predstavniki kulturnih in prosvetnih organizacij, predstavniki šolstva, raznih izobraževalnih društev in končno tudi drugi državljani, predvsem žene, ki jih problemi vzgoje in izobrazbe močno zanimajo.

V Celju so na seji, ko so načeli vprašanje imenovanja svetov, razvili živahno razpravo o tem in odločili, da se se-stanejo še enkrat, do takrat pa bo občinski ljudski odbor v sodelovanju z množičnimi organizacijami znova proučil vprašanje številčnosti članov v posameznih svetih. Odborniki so bili mnenja, da lahko samo koristi, če bo v nekaterih svetih tudi po petnajst članov.

Kot smo že poudarili, v okolščinah, ki se nudijo občinam, pač ni nobenega razloga, da bi sveti ne mogli biti množičnejši. Če so bili nekateri sveti po številu manjši in če so razmeroma majhni tudi ostali, je to nekaj drugega. Poleg tehničnih problemov je bil pomemben tudi ta, da okrajni svet ne more v nobenem primeru tako konkretno in podrobno obravnavati razna vprašanja, kot jih bodo lahko občinski sveti. V občinah na sejah ne bo treba govoriti o splošnih zadevah; pri njih bo vsak problem imenovan s pravnim imenom. No in kjer bodo načelnjali vprašanja, ki jih poznajo vsi, ne bo odveč, če je tak svet hkrati mobilizacijski organ, ki bo probleme spreminjal v delovne načrte in čim več ljudi bo delalo pri tem, širši bo krog pridobljenih izvajalcev in uspehi bodo večji.

Vsekakor je stvar vsake občine, posebej pa stvar množičnih, predvsem političnih organizacij v občinah, ali se s širino v svetih lahko zadovoljijo ali ne. Marsikje bo samo delo pokazalo, da je okvir res preozek. Nič hudega ne bo, če bodo v občinah morda še enkrat, pa tudi večkrat, razpravljali o tem in potrebno tudi ukrenili. Vsekakor pa je v interesu občine same, v interesu delovnih ljudi, predvsem pa v skladu z našimi načeli čim širše fronte v družbenem samoupravljanju, da v svetih pri občinskih ljudskih odborih sodeluje čim več dobrih in sposobnih državljanov. K. I.

RAZVOJ OBRTI sloni predvsem na dobrih kadrih

V našem okraju že dolgo ugotavljamo, da sedanje stanje obrtniške mreže ni zadovoljivo. Vzroki za to so različni. Predvsem še vedno ni urejena organizacijska struktura za posamezne sektorje dela — prav tako pa tudi ni zagotovljen razvoj s pravnimi in zadostnim dotokom nove delovne sile.

Da bi obrtniška dejavnost v našem okraju vsaj za silo zadovoljila potrebe potrošnikov po raznih uslugah, bi po izračunih v okrajnem merilu morali v naslednjih petih letih na novo vključiti najmanj 850 obrtniške delovne sile.

PREDVIDENA REALIZACIJA DOTOKA NOVE DELOVNE SILE

Celjski okraj in Obrtna zbornica vidita možnosti za realizacijo plana — 850 nove delovne sile — v povečanem številu vajencev, v pritegnitvi obrtnih delavcev, ki so danes zaposleni v drugih panogah gospodarstva — ter končno v legalizaciji šušmarjev, ki jih ni majhno število.

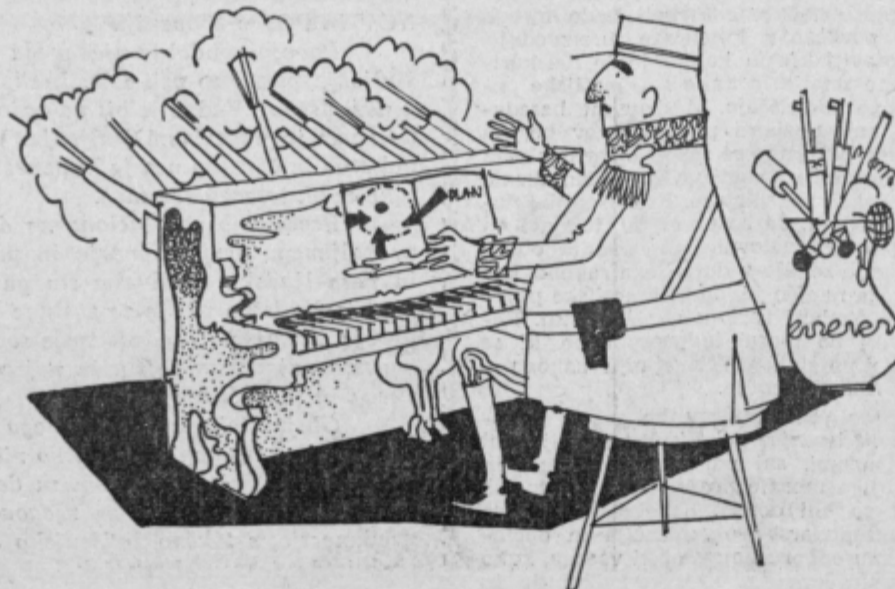
Letne statistike o razmerju števila vajencev do števila kvalificirane delovne sile kažejo, da obrtne delavnice in podjetja ne kažejo zadostnega razumevanja za vključitev mladine. Vendar je osnovni pogoj, če bomo hoteli v celjskem okraju v naslednjih petih letih doseči plan — 850 nove delovne sile, da bomo morali več mladine vključiti v obrt. Z dobro voljo in manjšimi naporji bi lahko dosegli samo v socialističnem sektorju letno povečanje za 76 vajencev, v privatni pa kakšnih 24.

Drugo važno vprašanje je tudi stimulacija vajencev. Vajencem bo treba prioriti višje nagrade od dosedanjih, predvsem pa štipendije socialno ogroženi mladini. Znano je, da se v obrt največ vključujejo mladinci in mladinke revnejših staršev. Zato so pogosti primeri, da je bila zaradi socialne ogroženosti pri najboljših vajencih učna pogodba razveljavljena, tak vajenec pa se je moral vključiti v delo v industriji ali drugi gospodarski panogi. S primerno štipendijo bi se dala ta vrzel odpraviti.

ki jo je težko prekopati, treba je zato ne samo ljubezni, ampak tudi poguma. In četudi jo človek izkoplje, mnogo je bleščav in bleščic, ki skušajo zakriti njen čisti sijaj.

T. O.

Kulturna novica...

Slavni francoski pianist Litéré bo zaradi utrujenosti in slabega finančnega položaja verjetno zaključil svojo turnejo po Alžiru.

Vpliv občine se mora čutiti povsod

(Nadaljevanje s 1. strani)

Tudi stiki občine s podjetji so bili doslej dokaj rahli, zlasti z velikimi industrijskimi podjetji. Občine niso imele organa, ki bi se lahko globlje spuščal v problematiko podjetij. Zelo važno pa je, da občina pozna probleme v podjetjih na svojem področju. Zato bo morala stike z delavskimi sveti pa tudi s sindikalnimi podružnicami podjetij izboljšati, saj je za občino in za njeno uspešno delo važno, da izve za mnenje vseh ljudi v kolektivu, ne pa samo za mnenje vodilnih ljudi v delavskem svetu in upravi podjetja.

Doslej je bilo navadno tako, da so v občini videli samo velike probleme, vrsto majhnih po vaseh in zaselkih pa niso videli, čeprav vsi skupaj predstavljajo velik problem. Vpliv občine se mora bolj čutiti tudi v vsaki vasi, ne pa samo v njenem središču. Da bi bil ta vpliv čim večji in uspešnejši, bodo morali krajevni ljudski odbori bolj živeti kot doslej. Zato jih morajo občine usposobiti, da bodo reševali na svojem področju probleme njihovega kraja. Te probleme pa mora občinski ljudski odbor dati redno na dnevni red sej posameznih svetov, saj ti na videz mali problemi največkrat za ljudi iz tamkaj-

šnje vasi predstavljajo velik problem. Prav zaradi tega mora občina takim problemom posvetiti vso svojo skrb, sicer dobe ljudje lahko občutek, da je skrb za človeka le geslo. Čutijo se zapostavljene, občina pa po nepotrebnem izgublja ugled med volivci. Vsem tem malim stvarim bo morala občina v bodoče posvetiti več pozornosti, če hoče, da bo njeno delo uspešno, in volivci zadovoljni. Ugled take občine pa bo v enomer rastle.

Za uspešno delo občine je predvsem potrebno, da so odborniki splošno razgledani, še posebej pa dobro informirani o delu občine. Le tako bodo lahko na sejah uspešno opravili svoje poslanstvo in dejansko zastopali volivce, ki so jim zaupali to dolžnost. Zato bi bilo priporočljivo, da bi pri občinah ustanovili klube, v katerih bi se odborniki seznanjali s problemi občine. Takšen stik bo potreben polkusiti tudi s predsedniki svetov, kajti navezanost na ozko področje ne daje garancije, da bi odborniki zadostili vsem zahtevam volivcev. Le tako, če se bodo odborniki v klubih usposabljali za svojo dolžnost, bo prodirala v občinah napredna miselnost in zmagovala bodo napredna načela na vseh področjih dela občinskega odbora.

Občinski odbori SZDL pa bodo morali nenehno vzpodbujati, da se bodo napredne oblike dela v občinah vedno bolj utrjevale.

-ma-

Vloge in naloge občinskih zborov proizvajalcev

(Nadaljevanje s 1. strani)

je tudi priporočljivo, da bodo predstavniki zadruga od časa do časa seznanjali zbor proizvajalcev s programom kmetijske zadruge.

V vsaki občini, pa tudi industrijski, je kmetijstvo aktualnejše kot na prvi pogled izgleda. Kajti zaostalo kmetijstvo je najhujši bič ne samo za delavce, temveč tudi za kmete. Da je zaostalo kmetijstvo največja cokla razvoja, nam priča dejstvo, da 40 % delavcev ustvarja dobrine za 60 % kmetov, medtem ko kmetovalci ustvarjajo zaenkrat zelo malo, največkrat le toliko, da krijejo s hrano komaj svoje lastne potrebe. Zato bo moral občinski zbor proizvajalcev posvetiti vso skrb tudi kmetijstvu, saj je povsem jasno, da bomo izbolj-

Pred volitvami v osnovne organizacije SZDL

Na plenumu Okrajnega odbora SZDL v Celju so sklenili, da bodo volitve v osnovne organizacije SZDL končane do novega leta. Organizacije SZDL se bodo morale na volitve temeljito pripraviti in ob tej priliki podati analizo svojega dela ter načrt za bodoče delo. Odkar so začeli poslovtati občinski odbori SZDL, lahko trdimo, da se je delo vaških organizacij SZDL izboljšalo, saj je stik med njimi in občinskim odborom SZDL večji in pomoč učinkovitejša. Kljub temu pa so se pri zadnjih volitvah v občinske ljudske odbore pokazale nekatere slabosti, ki so se odražale zlasti v tem, da so nekateri vaški odbori SZDL kot celota odpovedali, saj so v akciji za volitve sodelovali le nekateri člani odbora in člani Zveze komunistov, vaškega odbora kot celote pa ni bilo čutiti.

V pripravi za volitve bodo morale organizacije SZDL svoje delo izboljšati, predvsem bodo morale poiskati novih oblik in načinov dela. Ker so organizacije preveč majhne, bo morda prav, da razpravljajo o združitvi več organizacij, saj bo na ta način večja izbira sposobnih ljudi v odbore, kar bo organizacijo vsebinsko utrdilo. V občinah so združitev ponekod že opravili kot n. pr. v žalski občini je sedaj od 60 osnovnih organizacij SZDL le 18. To se je pokazalo zelo dobro, saj so organizacije vsebinsko izboljšale svoje delo in se organizacijsko učvrstile.

Prav posebno skrb pa bodo morale organizacije SZDL posvetiti sprejemanju novih članov. Stanje je celjskem okraju v tem pogledu ni nič kaj razveseljivo. Nešteto ljudi, zlasti mlajših, je še vedno izven organizacije. V tem pogledu je celjski okraj na predzadnjem mestu v Sloveniji. Z nekaj dobre volje in organizacije se dajo doseči lepi uspehi, le k ljudem je treba pristopiti. Saj je vzrok za tako stanje predvsem ta, da že leta nekateri odbori niso skrbeli za sprejem, ponekod pa imajo celo pomanjkljivo evidenco o članstvu. Da se na tem področju lahko dosežejo uspehi, nam zgovorno priča primer v občini Rogaska Slatina, kjer so v eni taki akciji zvišali članstvo za 20 %.

Organizacije SZDL bi se morale zanimati tudi za delo krajevnih ljudskih odborov ter za sklicevanje zborov volivcev in njihovo vsebino. Bolj kot doslej pa bi se morale zanimati tudi za delo občinskega ljudskega odbora, kmetijske zadruge in organov delavskega in družbenega upravljanja. V tem pogledu čakajo komisije za delavsko in družbeno upravljanje pri občinskih odborih SZDL važne naloge.

Po vseh občinah v okraju bodo izvolili nova vodstva organizacij SZDL na letnih občinskih zborih, ki bodo povsod zaključeni do novega leta. V šostanjski občini bodo imeli občne zbere 15. decembra. Da se ne bi le-ti sprevergli v zboru volivcev, kot se po vaseh rado zgodi, so sklenili, da bodo na občinskih zborih govorili predvsem o vzgoji mladine in o kmetijskih problemih. Zato so pri Občinskem odboru SZDL v Mozirju ustanovili komisijo, ki bo izdelala teze s teh dveh aktualnih področij.

Na občinskih zborih bodo izvolili tudi delegate za občinske konference, ki bodo v začetku januarja prihodnjega leta.

-ma-

NAMESTO DVEH — ENO PODJETJE

Perspektivni plan razvoja lesne industrije v mozirski občini narekuje tudi združitev LIP Nazarje in Zadrugo lesno proizvodnega podjetja v Mozirju v eno podjetje. O tem sta že razpravljala delavska sveta obeh omenjenih podjetij.

Vajenci so srečni...

ODPRT JE NOV DIJAŠKI DOM »DUŠANA FINZGARJA« V BIVSEM HOTELU SAVINJA V CELJU

Po dolgotrajni, toda uspešni borbi za udobnejši življenjski prostor v bivšem Hotelu Savinja so celjski vajenci vendarle prišli pod kulturno streho v novem dijaškem domu. Prav vsem, ki so si prizadevali za ta uspeh in napredek, bi se najraje prišli kar osebno zahvaliti, tako so jim hvaležni.

PRESENEČENJE

V začetku novembra so se začeli seliti iz starih in pustih barak na Dečkovi cesti. Brez otvoritve so zasedli I. in II. nadstropje in se naselili v sobice. Poleg hotelsko opremljenih postelj še električna

vem dijaškim domu. Ne samo prizadeta mladina, marveč vsa naša družba odobrava umestnost in pravilnost tega ukrepa ljudske oblasti.

PRVA PROSLAVA

Iz hvaležnosti za skrb, ki jo uživa ta mladina, so dijaki priredili v novem domu proslavo v počastitev Dneva republike. V prijetni družbi vajencev, dijakov in dijakinj iz Kajuhovega doma so mladinci pod vodstvom vzgojiteljev in učiteljev proslavili naš veliki praznik.

-nik

Pravice potnikov na železnici

Novi zakon o železnicih, katerega je pred dnevi sprejela Zvezna ljudska skupščina, prav gotovo zanima ne samo podjetja, temveč tudi potnike. Ta zakon v prvi vrsti regulira odnose med železnico in koristniki njenih uslug ter v tem pogledu vsebuje nekaj zanimivih novosti.

Težnja zakona je, da se omogoči čim bolj kulturen in udoben prevoz ter zagamči pravilnejši odnos do potnikov, upoštevajoč pri tem objektivne možnosti železnice. Z novim zakonom je predvsem sproščen in pospešen postopek za vračanje vozne karte. Potniku je zagotovljena pravica, da lahko zamenja razred,

odloži ali sploh odgodi potovanje. V tem primeru potnik lahko vrne takoj vozni listek in dobi denar povrnjen ali pa prejme vrnjeno razliko v ceni, če menja razred. Pravice potnikov so z novim zakonom bolj zajamčene v primerjavi z doslej veljavnimi predpisi.

Koristnikom železnice so z novim zakonom dane tudi nekatere ugodnosti, ki jih doslej ni imel. Tako n. pr. lahko potnik kupi vozni listek mnogo prej pred odhodom vlaka, lahko prekine vožnjo, ne da bi dal karto overiti, prav tako pa je tudi podaljšan rok veljavnosti voznih listov.

Glede prevoza blaga so roki mnogo krajši. Železnica je dolžna obvestiti koristnika, kdaj bo dobil vagon za nakladanje. Povečana je prav tako odgovornost železnice za okvare ali izgube blaga, ki ga je prevzela. Sedaj je železnica dolžna da povrne stvarno škodo.

VRAČANJE VOZNEGA LISTKA

To so na kratko najosnovnejše novosti zakona. Potnike pa bo gotovo zanimalo, kakšen je postopek pri vračanju voznega listka železniški blagajni. Zakon predvideva, da potnik lahko vrne karto kadar koli želi. Če se karta sploh ne uporabi in vrne se istega dne, dobi potnik povračilo v polnem znesku, v vseh drugih primerih pa mu železnica odbije 10 %. Železnica ne vrne plačanega zneska za rezerviranje mesta v vlaku. Če potnik koristi vozni listek samo delno, zaradi bolezni ali nesreče, mu železnica povrne znesek za neizkoriščen del potovanja z 10 % odbitkom.

Če potnik ne dobi sedeža v razredu, za katerega ima vozni listek, lahko prestopi v višji ali nižji razred. Za višji razred bo doplačal, za nižji pa bo zahteval razliko v ceni. Potnik prav tako lahko odloži potovanje za nedoločen čas in zahteva, da mu veljavnost karte temelji na primeru daljšajo. Potnik ima tudi pravico, da od potovanja odstopi in v tem primeru lahko takoj na blagajni zahteva denar za neizkoriščeno karto v polnem znesku.

Ob prazniku Republike odlikovani

Ob letošnjem prazniku — 29. novembru so bili za svoje požrtvovalno delo in uspehe pri graditvi socializma odlikovani naslednji državljani in občani našega okraja:

Red zasluge za narod II. stopnje:

Zupan Anton (predsednik Obč. LO Mozirje)

Red dela II. stopnje

Tekavec Jože (šef pers. odd. Rudnika lignita Velenje)

Red dela III. stopnje

Brilec Jože (učitelj, Osemletka Podčetrtek); ing. Djinovski Vojislav (direktor, Steklarna Rog. Slatina); Jančič Vincenc (tajnik Ob. LO Laško); Korošec Terezija (pisarniški referent, Obč. LO Laško); Kovačič Franc (kurjač kotlov, Opekarna Loče, Poljčane); Križnik Otmar (upravnik, Komunala Laško); Likar Zmagoslav (ravnatelj, Zdravilišče Dobrna); Močilnik Anton (rud. nadzornik, Rudnik lignita Velenje); Mravljak Hubert (rud. nadzornik, Rudnik lignita Velenje); Podvršnik Anton (učitelj, Osemletka Zreče); Tratnik Mara, (referent, Obč. LO Mozirje) in Voga Tugomir (pomočnik direktorja, Železarna Store).

Medalja dela:

Božiček Beno (upravnik, Kmetijsko gospodarstvo Kozje); Brežnik Ivan (delavec, Tovarna emajlirane posode Celje); Kidrič Martin (mizar, Lesna industrija Mestinje — Podplat); Mastnak Vinko, (kmetijski tehnik, Kmetijska zadruga Kalobje); Omahna Jože (šef krajevne urada Obč. LO Laško); Podbregar Mirko (direktor, Zadr. kmet. posestvo Latkova vas); Poznič Franciška (upraviteljica, Osnovna šola Bočna — Mozirje); ing. Valentinčič Zorka (kemik, Termoelektrarna Soštanj); Vertovšek Alojz (steklobrusilec, Steklarna Rogaska Slatina); Vidčnik Aleksander (kmetijski tehnik, Zavetjska proizvajalna zveza Smarje) in Zmšek Mihael (delavec, Tovarna emajlirane posode Celje).

Abonenti so spregovorili o izidu ankete med abonenti restavracije »Pošta« v Celju

Ze sam poskus gostinskega podjetja, da bi odkrito in nepristransko izvedelo želje in mnenja svojih stalnih gostov-abonentov, kako ustreza svojemur nameru — naši ljudski prehrani — je hvale vreden. Nesebično prizadevanje, s čim in kako bi najbolje ustreglo delovnemu človeku v bistvenem vprašanju njegovega življenja, to je v njegovi prehrani, je s tako anonimno anketo jasno izpričano.

Na pobudo upravnega odbora restavracije »Pošta« so bile med vse abonente konec oktobra razdeljene anketne pole s prošnjo, da jih izpolnijo in nepodpisane v zaprtih ovitkih vrnejo podjetju. In to so z malimi izjemami tudi storili. Lahko si predstavljamo, s kakšnim zanimanjem je predstavnik podjetja odpiral ovitke in prebiral odgovore na 11 stavljenih vprašanj.

Ker spada k podjetju tudi obrat »Svetel« na Mariborski cesti, je bila anketa izvedena tudi tam. Pri »Pošti« je od 110 gostov odgovorilo 85, pri »Svetelu« pa od 35 abonentov 30.

Rezultati ankete so v obeh obratih skoraj enaki. Okrog 95 % gostov je s hrano zadovoljnih. Glede treh menuev po ceni din 90.—, 110.— in 130.—, se jih je okrog 70 % izreklo za prvega, ostalih 30 % je polovica za drugega, polovica pa za tretjega. Uvedbo platnenih servet je večina abonentov odklonila. Odgovori o vpra-

šanju o postrežbi in odnosu gostinskega osebja do gostov so bili docela pozitivni in brez graje.

O predlogu, ki ga je pred kratkim postavila »Cinkarna«, da bi se obrat pri »Svetelu« reuredil v njeno delavsko menzo, anketa ni razpravljala. Dejstvo pa je, da je ta obrat za ta namen premajhen. Sedanji njegovi abonenti iz drugih podjetij in ustanov z ostalimi gosti v njegovi okolici bi s tem izgubili svoje gostišče.

Kako dobrodošla je bila podjetju anketa, se vidi tudi iz nekaterih odgovorov, ker se je že med vračanjem pol lahko ustreglo nekaterim željam. Podjetje je s tem izvedelo za nekatere pomanjkljivosti, ki jih želi odpraviti. Gostje so tudi povedali, katerih jedil si želijo manj in katerih več. Mnogi med njimi si želijo več močnih. Splošna pa je njih želja, da bi večerjo delili že ob 18. uri. Bloki okrog prvega v mesecu se naj delijo po delovnem času abonentov.

Anketa je s tem jasno potrdila resnico, da se gostinsko podjetje zares trudi zadovoljiti svoje goste.

Ob koncu naj še omenimo, da je restavracija »Pošta« pred kratkim prenovila vse svoje prostore, ki naj nudijo vsem gostom prijazno in prijetno zatišče.

Za Dan republike - vodovod v Marija Gradcu

Ko smo poleti prvič pisali o tem, da nameravajo prebivalci Marija Gradca pri Laškem napeljati vodovod, so bili tudi med tamošnjimi vaščani taki, ki tem vestem niso verjeli, kot niso prisojali posebne važnosti razgovorom, ki so jih s tem v zvezi naprednejši domačini začeli. Nekateri so dvomili v organizacijske zmožnosti iniciativnega odbora, drugi spet v pomoč občine itd. Danes lahko trdimo, da so najbrž najprej dvomili vase.

Toda pustimo to. Preteklost je... Drži namreč eno, da se je v Marija Gradcu osnoval reziški odbor šele junija, da je bil pravzaprav najmlajši med vsemi sedmimi v laški občini, da pa je med prvimi realiziral svojo zamisel. V tem času je odbor, ki mu načeljujeta tovariš Turk in tov. Pavlinec, opravil marsikaj. Mnogo tega je bilo potrebno. Od analize vode raznih izvirkov, preko kreditov, nabave materiala, pa vse tja do zbiranja prvih prispevkov.

Zajetje vode, ki jo je pregledal in odobrila Centralni higienski zavod v Ljubljani, so začeli izvajati pred mesecem dni. Izvir je bil zajet precej visoko in dokaj daleč od vasi. V treh tednih je bilo zajetje končano in v manj kot enem mesecu so skopali tudi jarek za glavni vod.

Preteklo soboto pred Praznikom republike je v Marija Gradcu nekaj domačinstev prvič pilo vodo iz vodovoda. Doleg ima vodo pod streho pet domačinstev in v tem času jo napeljujejo še v druge hiše. Vodovod že napeljujejo k oddaljenjšim hišam, istočasno pa se pripravljajo na graditev rezervarja, ki bo meril 15 kubičnih metrov vode.

Čim bo zbiralnik gotov, se bo priključila k vodovodnemu omrežju večina vaščanov. Le-ti so svoje prispevke deloma že vplačali, ali pa delali pri napeljavi, kar jim je reziški odbor vračunal v delež.

Nobena sprememba

Upravni odbor Vodne skupnosti »Savinja« je pred kratkim dobil ponudbo, da bi ta organizacija razširila svoje delovanje tudi na nekatera področja v trboveljskem in mariborskem okraju. Ponudba je lepa, če jo ocenjujemo kot pohvalo in priznanje za uspešno delo, ni pa sprejemljiva. Upravni odbor je mnenja, da bi z razširitvijo čez okrajne meje »Savinja« izgubila na elastičnosti in bi v primeri s sedanjimi okoliščinami njen republiški značaj bil samo v okviru. Razumljivo pa je, da bo kljub vsemu Vodna skupnost »Savinja« lahko opravila nekatera dela v sosednjih okrajih, seveda samo na podlagi čisto pogodbenega razmerja. V postev bi prišla predvsem projektantska dela.

Toda kljub temu, da je vodovod še tesneje povezal vaščane Marija Gradca pri skupni akciji, je vendar tudi nekaj takih, ki se oklevajo. To so tisti, ki so že prej imeli neke vrste vodovod, toda ta voda ni zdrava in kot vodo povedati so zaradi te vode pred leti bili v vasi primeri trebušnega tifusa.

Skratka, in to je najvažnejše, Marija Gradec in okoliški zaselki bodo v kratkem odpravili dosedaj največjo pomanjkljivost. Prišli so do zdrave, dobre pitne vode. Pri tem so pokazali, da zmore tudi razmeroma majhno število ljudi doseči lepe uspehe in na nek način »prisiliti« k vsestranski pomoči tudi komunsko skupnost. »Kjer nekaj nastaja, je vredno kaj dati«, pravijo pametni gospodarji.

Kako poteka cepljenje otrok

Cepljenje otrok proti otroški ohromelosti poteka zadovoljivo. Iz Stor nam poročajo, da se je povabilo za cepljenje odzvalo 88 % otrok, od katerih je bilo 13 % zaradi bolezni zavrnjenih. Matere so bile hvaležne za to akcijo in so tudi cepivo plačale razen v enem primeru zaradi slabega gmotnega položaja staršev.

Ekipa, ki je opravljala cepljenje na področju Stor, je izrazila željo, da bi pri prihodnjem cepljenju sodeloval tudi Rdeči križ in organizacija SZDL zlasti v hribovitih vaseh predvsem z agitacijo za to važno zdravstveno akcijo. Slabše je potekalo cepljenje na Svetini in v vasi Ogorevc.

V Slov. Konjicah so s cepljenjem najprej začeli v trgu, nakar bo ekipa obšla vso občino. Cepljenih bo okoli 2300 otrok.

V mozirski občini je cepljenje zelo dobro uspelo. Za cepljenje se je prijavilo 95 % predvidenih otrok, 16 % pa jih zaradi bolezni niso cepili. Tudi plačevanje prispevka za cepljenje je bilo dobro, le 23 socialno šibkim otrokom bo plačala cepivo občina.

Tudi v laški občini cepljenje dobro poteka. V Brezi je bilo pred dnevi že drugo cepljenje, v Laškem in okoliških šolah pa bo v teh dneh.

ogledali snemanje v TV studiju neposredno.

Program, ki je pripravljen za to priložnost je izredno pester. Tu bomo videli vse tiste, ki jih že dobro poznamo »po glasu« iz radijskih oddaj: Ježka,

Spelo, orkester Bojana Adamiča, Zadoljne Kranjce in brata Avenika. Na sporedu pa bodo še oddaje za naše najmlajše, filmi, risanke, oddaje »Neznani talenti« in nagradno TV tekmovalje »Odstopi ali podvoji«, dnevna poročila, priredbe dram in oper, prenos športnih tekem in drugo.

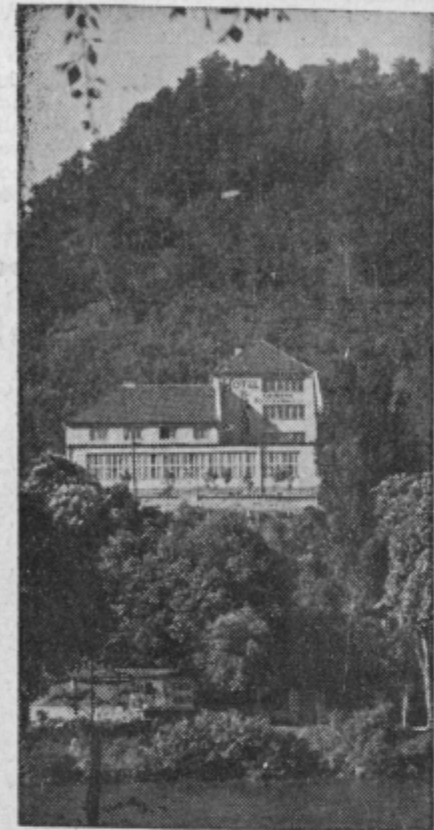
Ker je za razstavo odobren popust na železnicih in je popust tudi za skupinske obiske, pripravljamo zlasti sindikatom, šolam, podjetjem, zadrugam in vsem ostalim, ki jih zanima napredek moderne elektronske, radijske, televizijske ali telekomunikacijske tehnike, da si zanimivo razstavo ogledajo.

PREMIJE NAJ SPREJEMAJO LETISTI, KI SO NANJO UPRAVICENI

Na občnem zboru sindikalne podružnice LIP Nazarje so razpravljali razen o problemih sindikalne podružnice tudi o perspektivnem razvoju lesne industrije in izrazili resno zaskrbljenost glede oskrbe z lesom. Skladišča hlodovine so zadnji čas prazna, vendar upajo, da se bo to stanje kmalu popravilo. Kritizirali so tudi premijski pravilnik, ki po njihovem mnenju ni povsem pravičen. Premije prejema nekateri, ki nanje niso upravičeni, hkrati pa je nekaj takih delovnih mest, ki niso premirana, čeprav so do premij upravičena. Zato so na občnem zboru sklenili, da bodo predlagali delavskemu svetu naj premijski pravilnik popraviti.

IZKORIŠČANJE BENTONITA

Delovni kolektiv kemične in lesne industrije v Mozirju je začel zadnje čase resno razmišljati o preusmeritvi svoje proizvodnje od lesne na kemično, kar je v skladu s perspektivnim planom razvoja lesne industrije. V bližini tovarne so našli večja ležišča bentonita. Če bo analiza pokazala, da je kvaliteta bentonita dobra, ga bo podjetje takoj pričelo izkoriščati. Previdevajo, da bo podjetje že drugo leto proizvedlo več sto ton bentonita za potrebe naših rafinerij.

luč, umivalnik z ogledalom, sobna svetilka in še mizica za učenje. Takole pravijo: Kar sapa nam je zaprlo, ko smo vstopili v sobo in zagledali tako razkošje. Sedaj živimo kakor ljudje. Začelo se je novo življenje. V tako sobo res ni mogoče vstopiti z blatnimi ali prašnimi čevlji. Kako prav nam pridejo copate. Kako srečni smo, da smo se rešili barak! Sedaj je užitek obiskovati vajensko šolo, le škoda, da bo tako hitro minilo!

V JEDILNICI

Tu je velika jedilnica kakor v hotelu. Brez prerivanja sedimo po štirje pri treh vrstah pogrnjenih miz. Razsveteljena in parketirana dvorana blešči kakor v filmu. In kako nam lepo streežjo! Se vzgojitelji so prijazni z nami. Zelo prijeten vtis je napravil na nas tudi tovariš upravnik. Ko mirno zapuščamo to lepo dvorano, pohitimo v svoje sobice, se od njih poslovimo, oddamo ključke ter sveži in čisti hitimo v šolo. Svetla in udobna jedilnica nam služi tudi za skupno učilnico v prostih urah. Zdi se nam, da smo se docela spremenili...

To so izjave, polne priznanja bivših »barakarjev«.

V novem dijaškem domu gostujejo za sedaj še v jedilnici tudi dijaki iz dijaškega doma v bivšem kapucinskem samostanu. 78 srednješolcev in učiteljskičnikov se sedaj družijo s 102 vajencema v no-

SKRB ZA ČLOVEKA V ŽELEZARNI STORE

Za letni oddih svojih članov ima Železarna v Storah dva počitniška doma, enega na Rabu in drugega na Svetini. Na Rabu je koristilo letni dopust 234 članov, na Svetini pa 24. Pretežni del oskrbnega dne je svojim članom plačala sindikalna podružnica iz pomoči, ki jo je sprejela od železarne. Člani kolektiva so s temi ugodnostmi bili zelo zadovoljni ter si želijo, da bi koristniki dopusta v zimskem času na Svetini, kjer so prijetna smučišča, tudi dobili primerno pomoč.

ANALITSKA OCENA DELOVNIH MEST V »KONUSU«

Drugi del ocenjevanja delovnih mest — analiziranje in stopnjevanje je v Tovarni usnja »KONUS« v Slovenskih Konjicah večinoma končan. V kratkem bodo celotni material ocenjevanja razobesili po oddelkih, da bi delavci in službenici podali še svoje pripombe in predloge.

GOSTJE — PA NE VSAKDANJI

Pred dnevi so se v Sentjurju pri Celju na svojem potovanju po Jugoslaviji zadržali predstavniki francoske komunistične mladine, ki je bila gost CK LMS. Sentjurčani so imeli z njimi sestanek, ki so ga udeležili predstavniki Ljudske mladine Slovenije, občinskega komiteja Zveze komunistov in občinskega odbora.

Francoski mladinci so se zanimali predvsem za ureditev občine, razvoj kmetijske dejavnosti, zadrugištvo in za vlogo mladine na vasi v aktivih mladih združenj. Povpraševali so tudi za delo mladine v raznih društvih.

Prizer s cepljenja v Storah

Apel ali čevljar

(Odgovor odgovoru)

Polemika okoli vprašanja kreativne umetnosti ali kiča bi bila pravzaprav že od vsega začetka nepotrebna, ker so bili vsi ti problemi drugje že davno rešeni. Toda za celjske razmere to ne velja. Zaradi tega se je tudi razvila sedanja debata, ki mimogrede povedano ni brez vsakega haska, ker pomaga razčiščevati ono, kar je potrebno razčiščenja, namreč vprašanje kvalitete in nekvatete, umetnine in kiča.

Ker pa pri tej polemiki sobesednica vedno znova zahaja v osebno in pri tem misli, da si ustvarja neranjlive pozicije, jo moram razočarati z ugotovitvijo, da posploševanje ni vedno na mestu.

Dvomim, da sem kdaj odrekal ljudem, ki čutijo v sebi željo po likovnem ustvarjanju, pravico do dela. Vedno sem pohvalil njihovo hotenje, ki brezdvomno zahteva velike osebne žrtve, mnogo prostega časa in tudi denarja. Zakaj naj bi človek imel afont proti likovnim amaterjem, saj je iz njihovih vrst zrastle že marsikateri pomemben umetnik. Tudi misem nikoli istovetil kiča z delom amaterjev, čeprav sem vedno poudarjal, da je v večji nevarnosti, da postane kič, kot delo akademskih slikarjev, katerim služi za osnovo poleg umetnostnih nagljenj tudi visoka strokovna izobrazba. V Mariboru n. pr. se dela amaterjev v ničemer ne ločijo od dela akademskih slikarjev (Bratuž, Polajnc, Primožič) in se jih tudi enako tretira; če pa je v Celju kvaliteta ločitev jasno vidna, ni to krivda kritika ampak amaterjev.

Gotovo je, da so amaterji v letih po vojni odigrali veliko vlogo v likovnem

življenju Celja. To jim človek rad prizna, toda čas teče — prihajajo mladi umetniki in ti hočejo naprej, pa čeprav po poti »zloglasne« moderne umetnosti. Celje postaja polagoma večje kulturno središče, jasno je da temu sledi tudi umetnost — pozicije amatizma ostajajo za nami, ker je njihov razvoj, pa čeprav obstoja, vendarle prepočasen, da bi mu sledil. To je ugotovljeno dejstvo, zaradi katerega umetniki ne morejo v razvoju obstati, kot si na drugi strani amaterji ne morejo lastiti pravice, dajati vse v nič, česar ne razumejo.

Prav smešno se mi zdi govorjenje avtorice o nerazumljivih spakah na letošnjem II. biennalu svetovne grafične umetnosti v Ljubljani. Če se smatra avtorica za toliko avtoritativno v presoji, kaj je umetnost in kaj ni — potem je bila vsa mednarodna žirija, ki se je zbrala v Ljubljani navaden bluf.

Ponavljam, kar sem že v kritiki letošnje razstave priporočil amaterjem, namreč da naj se poglobijo resneje v slikarsko problematiko, poiščejo v sebi več originalnosti in poskusijo zakoračiti tako naprej kot B. Vudler, pri tem pa ostati tako preprost kot Šteinfelzerjeva. Prepotentnost brez prave kvalitete osnove ni na mestu, ker se spremeni v prazno frazo.

Vsak amater postane s tem, da javno razstavlja, podvržen kritiki, ki je bila v prejšnjih letih — odgovarjaje tedanjim umetnostnim prilikam — milejša, ki pa se z dvigom splošne umetnostne kvalitete postruže in poskuša končno tudi v Celju (kot je to že v Ljubljani, Mariboru

in Kopru) potegniti jasnejšo mejo med kvaliteto in nekvateto. Vsak, ki javno razstavlja, se mora tega zavedati. Amaterji pa morajo postati toliko kritični do sebe in iskreni do drugih, da priznajo razvoj umetnosti tudi preko svojih »vzrov in jo ne poskušajo s tako naivnimi argumenti zavreti. Z njimi namreč bolj osmešijo sebe kot umetnost.

Jože Curk

Najnovejše knjige

ZALOŽBE OBZORJA V MARIBORU

Poleg založb v Ljubljani in založbe LIPA v Kopru deluje z lepim uspehom tudi založba OBZORJA v Mariboru, ki je že izdala prav lepo število knjig. Želim opozoriti na njene najnovejše izdaje, ki spadajo v javne in zasebne knjižnice.

Med šestimi knjigami za bralce je kar pet domačih pisateljev in samo en prevod. Tri knjige so namenjene mladini. Najprej naj opozorimo na obsežen roman Manice Lobnikove »Rosa na pajčevini«. To je zgodba o pohorskih partizanih in nezavednem Ptujčanu, ki najde iz nemških vrst pot med svoje ljudi in se z njimi bori za svobodo slovenskega ljudstva. Zbirka novel Andreja Hienga, režiserja celjskega gledališča, z imenom »Usodni rob«, pomeni težje branje od romana M. Lobnikove. To je svet nenavadnih ljudi, ki doživljajo dogodke, »na usodnem robu«, kakor pravi o njih pisatelj. Tretja knjiga za zrele bralce je roman znanega pisatelja Johna Knittla, ki ga tudi mi že poznamo po romanu »Theres Etienne«. Roman »Amadeus« nam podaja življenje sina Tereze, ki ob gradnji velike elektrarne v Švici izgradi ob ljubeči ženi tudi samega sebe.

Naslednje tri knjige so namenjene mladim bralcem. Najmlajše bralce bo

Laški »Svobodaši« ob sklepu letnega dela

Pred dnevi je bil občni zbor laške »Svobode«, ki šteje okoli 500 članov. Med najmarljivejše sekcije društva se je letos uvrstila šahovska sekcija, ki ima 178 članov in več podsekcij v občini. Ta sekcija je organizirala več rednih tekmovalanj, med njimi pa tudi sedmi republiški šahovski šampionat. Stalna tekmovalna prireditelj je tudi šahovski dvoboj med laškimi in preboldskimi šahisti ob

občinskih praznikih obeh krajev. Sekcija je močno razširila svojo dejavnost in med drugim organizirala šahovske kroške po osnovnih šolah.

Tudi izobraževalna sekcija je zabeležila lepe uspehe. Pripravila je osem dobro obiskanih predavanj, nadaljnjih osem predavanj pa je organizirala ob sodelovanju drugih društev, zavodov in ustanov. Trd oreh pa je še vedno šola za odrasle, ki je še dosedaj niso uspeli ustanoviti. Pravijo, da sindikalne podružnice po podjetjih kažejo premalo zanimanja za nujnost in koristnost take šole.

Društvena knjižnica ima nad 3200 knjig. Največ obiskovalcev ima v vrstah mladine. Pevska sekcija je najstarejša v društvu, predvsem pa ženski zbor, ki bo kmalu slavil 10. obletnico obstoja. Zbor sodeluje na raznih prireditvah, poleg tega pa je letos pripravil dva radijska nastopa, ki sta zelo dobro uspela. Medtem pa moški zbor letos nima takšnih uspehov. Toda s prizadevanjem pevovodje, tov. Goriča, ki snuje močan zbor s pevci iz vse občine, bo tudi ta v bodoče bolj aktiven.

Še danes je vnet Svobodaš

B. G.

Obletnice so važen mejnik v našem življenju. In še posebno so imenitne in svečane, če ima človek za seboj toliko pestrih in krepkih spominov, kakor jih ima naš sedemdesetletnik, tovariš Blaznik Ivan iz Latkove vasi pri Preboldu.

Rodil se je v Sempetru v Sav. dolini. Tam je hodil v šolo in se izučil krojaške obrti.

Leta 1908 je moral v Pulo k vojni mornarici. Potem je prišla prva svetovna vojna in z njo štiriletno trpljenje, katerega je tudi Blaznik v dokajšnji meri okusil.

Takoj po prvi svetovni vojni se je pridružil skupini: Pečar Slavko, Ažman Miha, Pilko Tone, Nidorfer Franc in drugim, ki so skušali v nekdanji gostilni »Na Laporju« pri Preboldu organizirati delavsko društvo »SVOBODA«. Ker pa je bilo društvo v nasprotju s takratnim kraljevim režimom, so društvo že po nekaj tednih razpuščili.

Ze čisto mlad je vzljubil lepo slovensko pesem. V zboru je pel že pred prvo svetovno vojno. Strideset let in več že poje v društvenih pevskih zborih! Za pevsko vaje je vedno našel čas, pa čeprav mu je bil čas še tako dragocen. In tudi danes ga najde! Dvakrat v tednu, pa naj bo vreme še tako »kislo«, gre v Prebold na pevsko vaje.

Tudi igre so mu vedno b'le pri srcu. Nič kolikokrat je nastopal v veselih in žalostnih vlogah ter pokorno, z vnetim in vdan.m srcem služil boginji Talji.

In pri gasilcih je že pol'nih petdeset let! Za nesebično in požrtvovalno delo je bil od Republiške GZ že dvakrat odlikovan. Zveza Svobod in prosvetna društva Slovenije pa ga je počastila z odlikovanjem III. stopnje.

Res je tovariš Blaznik sedemdesetletnik, res je tudi, da je še danes požrtvovalen član preboldske »Svobode«. Zdaj ga vidš kako pomaga postavljati sceno, potem sliši med pevci njegov »bas«. In kadar je postrojena gasilska četa, je med njo tudi Blaznik. Z veliko vneto goji tudi čebele. Pa če še ostane kakšna minuta, jo porabi za prebiranje knjig, revij in časopisov.

Tovariš Blaznik, vsi ki Te poznamo, Ti želimo še mnogo zdravil let!

G. G.

V ŠEŠČAH JE OŽIVELO

Res je, v Seščah je spet oživele. Ne samo to, da je dejavnost kmetijske zadruge dobila trdnjše hrbtnice, ampak tudi na drugih popriščih se je premaknilo.

V zadnjem času se je utrdilo mnenje, da prosvetna dejavnost na vasi ne sme biti rep, ampak vsaj vrat, če že ne glava. In ker so do tega mnenja prišli predstavniki SZDL, se pravi ljudje, ki s nesebičnim in požrtvovalnim delom skrbijo za napredek vasi, načrti niso ostali le pri besedah.

Torej kako v Seščah skrbijo za kulturno izobraževanje vaščanov?

Najprej je treba omeniti, da so ukrali zadržno gostilno, prostore pa preuredili za knjižnico in čitalnico. Da se je ta sklep uresničil, si je najbolj prizadeval tajnik zadruge. Danes imajo Seščani in Matučani oboje: knjižnico in čitalnico! V knjižnici je okoli tri sto lepih knjig. Knjižničar Ivan Zagar si kar najbolj prizadeva, da je knjižnica lepo urejena.

In čitalnica? Lepo preplekana soba, opremljena z lepim in okusnim pohištvom, radio aparatom; v njej so na razpolago časopisi in revije. Vsekakor lepa pridobitev za krajevni odbor Socialistične zveze Sešče.

PIONIRSKA KNJIŽNICA

in nova kulturna pridobitev mesta Celja

Društvo prijateljev mladine v Celju si nepristano prizadeva, da bi nudilo mladini in družinam čim boljše vzgojo, otrokom pa še zdravo in prijetno razvedro. Poleg vzgojne, pravne in logopedске svetovalnice je v počastitev Dneva republike v ponedeljek, dne 2. t. m. odprlo še na novo ustanovljeno Pionirsko knjižnico v svojih družbenih prostorih v Razlagovi ulici. Knjižnica ima precejšnje zalogo novih mladinskih knjig, po katerih bodo odslej segali cicibani in pionirji, ki bodo imeli zraven knjižnice

še majhno čitalnico. Knjižnica bo odprta vsak dan (izvzemši nedeljo) izmenoma enkrat dopoldne, enkrat popoldne.

Nova knjižnica bo imela še to prednost, da si bodo mladi bralci lahko sami izbirali knjige pod vodstvom knjižničarke. Z uvedbo anketnih listov, ki bodo bralcem v kratkem na razpolago, bodo lahko izražali svoje mnenje o vsebini in opremi knjig, kar bo koristilo zlasti vzgojiteljem, pisateljem in založbam. Razen vzgojnega smotra bo Pionirska knjižnica imela še študijski značaj.

Težave predavateljev na naših strokovnih šolah

Na občnem zboru Društva učiteljev in profesorjev strokovnih šol v Celju so ugotovili občutno pomanjkanje stalnih predavateljev. Po podatkih ankete izkazujejo na teh šolah preko 400 honorarnih učnih ur, ki bi jih lahko porazdelili skoraj na 20 novih stalnih učnih moči — če bi se toliko kandidatov javilo za šolski poklic... Zaradi velikih nesorazmerij, ki vladajo med prejemki strokovnjakov

v praksi in on'mi na šolah, so v zadnjih letih ostali skoraj vsi razpisni popolnoma brezuspešni, število učencev na vseh strokovnih šolah pa stalno narašča. Pričel smo s'cer z gradnjo lastnih šolskih pos'opij za naše bodoče kvalificirane kadre v gospodarstvu (adaptirana je bila Vajenska šola za razne stroke I, prav te dni pa dokončujejo zgradbo Trgovske šole), vendar še tako sodobno opremljene učilnice ne bodo mogle v celoti služiti svojim namenom, če ne bodo v njih delali in učili strokovnjaki. Udeleženci so tudi kritizirali zapostavljanje pedagogov pri strokovnih seminarjih, tečajih in ekskurzijah, ki jih s'cer prireja ljudski odbori in strokovna združenja. Takrat se skoraj n'hče ne spomni, da bi pritegnil tudi predavatelja s strokovne šole, čeprav pa se v isti sapi kritizira delo na teh šolah, češ, da ni v povezavi s prakso in ne sledi dovolj sodobnemu gospodarskemu in tehničnemu razvoju. Od vseh forumov je v preteklem letu edinole Občnski sindikalni svet prispeval 10 tisoč dinarjev za poučno ekskurzijo, ki jo je društvo nameravalo privediti za svoje člane, ki pa je odpadla, ker so naletele drugje in to celo pri zbornicah na gluha ušesa.

G. Ir

Z novim odborom v novo desetletje

Izvršilni odbor ZPD »France Prešeren«, ki so ga odborniki izvolili iz svoje srede sestavljajo Janko Hočevar kot predsednik, Hinko Jordan kot podpredsednik, Francka Majcen kot tajnik I. in Dan el Skodnik kot tajnik II. ter Jelka Smrečnik kot blagajnik.

Razveseljivo pri tej sestavi je predvsem dvoje dejstev, in sicer, da društvu načeljuje Janko Hočevar, ki ima že deset let uspešnega društvenega vodstva za seboj in ki uživa kot ljudskoprosvetni delavec ter kot človek popolno zaupanje članstva in ostale javnosti, drug e pa dejstvo, da je ves izvršilni odbor iz vrst aktivnega članstva. V tem je podano jamstvo, da bo društvo še naprej dosledno hodilo po poti dela, ki jo je naš čas

začrtal kulturnoprosvetnim društvom. Naloga, ki stoji pred novo upravo so po sklepih samega občnega zbora, v kratkem naslednje: ne formalna, temveč večja aktivna povezava z drugimi delavskoprosvetnimi organizacijami, na primer v skupni organizaciji delavskoprosvetnih manifestacij; skrb za vzgojo v vseh kulturnoumetniških panogah; skrb za nadaljnjo utrditev ljudskoprosvetne zavesti, k čemur naj bi pripomogli češči in pestrejši društveni in meddruštveni sestanki; propaganda za ustrezni kulturni dom, vprages pa še dostojna proslava 50-letnice »železničarske godbe«, kot najstarejše delavske godbe v Celju.

G.

Objekti za telesno vzgojo in šport naj služijo vsem državljanom!

Zadnje novembrsko nedeljo je bil v Celju posvet predsednikov in načelnikov partizanskih društev s člani Okrajne zveze Partizanov, ki so se ga udeležili tudi politični in oblastveni predstavniki celjskega okraja, predstavniki športnih organizacij in predsednik republiške zveze Partizanov, tov. Mitja Ribičič.

Tov. Ančič je v izčrpnem referatu svetil stanje partizanske organizacije v celjskem okraju, ki je v zadnjem letu vidno napredovala. Ta napredek se je odražal v dvigu članstva, v bolj smotrnem in načrtnem delu v društvih, v seminarjih in tečajih, v pripravah za festival in v številnih tekmovanjih. Društva so končno le poiskala najprimernejše oblike dela in se povezala na območju svoje občine z ustreznimi krajevnimi društvenimi organizacijami in oblastjo. Družba je dobila vpogled v delo Partizanov in mu je tudi dajala znatnejšo moralno in materialno pomoč kot prejšnja leta.

Kljub tem uspehom pa je še vrsta problemov, ki jih bo treba rešiti, da bodo uspehi pri razvoju naše telesne kulture še boljši. Predvsem gre tu za podružabljenje vseh objektov za telesno vzgojo, ki morajo služiti potrebam vseh državljanov, za formiranje vmesnega organa med okrajno zvezo in osnovnimi organizacijami, za spremembo dosedanjega zastarelega statuta Partizanov, za skupno sodelovanje s športnimi organizacijami in šolami, za vzgojo novih vodnikov, za ureditev sistema tekmovanj in večjih te-

lesnovzgojnih manifestacij, za ureditev materialnih in finančnih problemov v društvih.

Občinske zveze Partizanov, ki jih narekuje čas, bi v svojem območju imele dovolj konkretnih nalog. S sodelovanjem s SZDL in mladinskimi organizacijami bi skrbele za ustanavljanje novih društev Partizanov, reševale skupno s komuno vzdrževanje tel. vzgojnih objektov, skrbele za novogradnje, skupno sodelovale s športnimi organizacijami v sistemu tekmovanj, v menjarstvu medsebojnih izkušenj, itd. Tov. Ančič je v nadaljevanju poudaril, da je bil letošnji program dela v partizanski organizaciji preobsežen in je bil v precejšnji meri zavora za bolj sproščeno delo v društvih. Zato bo treba v bodoče predpisati minimalnejši program, društvom pa dati več svobode in lastne iniciative. Ob zaključ-

ku poročila je tov. Ančič še naglasil, da bo potrebna v bodoče enotna akcija pripadnikov Partizanov, športnih organizacij in šol ter celotne družbe pri gradnji novih objektov — telovadnic in igrišč. V sistemu družbenega upravljanja pa je treba razčistiti pojme o dosedanjem lastništvu vseh telesnovzgojnih in športnih objektov, da bodo objekti, ki so že zgrajeni, služili vsem ljubiteljem telesne kulture ne glede na njihovo društveno pripadnost. V okviru občine so možnosti za rešitev teh vprašanj, obenem pa bi lahko komunalna prevzela tudi bremena za vzdrževanje vseh teh objektov. Razprava po referatu tov. Ančiča je bila bogata in je osvetlila še vse ostale probleme in težave, s katerimi se borijo društva na terenu. O razpravi in zaključkih pa več v prihodnji številki.

Trgovsko podjetje na veliko »TKANINA-GALANTERIJA« v Celju

razpisuje mesto FAKTURISTINJE v fakturnem oddelku.

Ponudbe pošljite na upravo podjetja. Nastop službe je možen

takoj ali s 1. januarjem 1958.

S SEJE UPRAVNEGA ODBORA VODNE SKUPNOSTI »SAVINJA«

Dela je veliko, samo ...

Upravni odbor Vodne skupnosti »Savinja« je na svoji seji razpravljal o mnogih perečih problemih, od rešitve katerih je odvisen razvoj kmetijske, industrijske in drugih dejavnosti v Savinjski dolni kakor tudi na ostalih področjih celjskega okraja. Delo Vodne skupnosti je ena tistih osnov, brez katerih si razvoja gospodarstva na sedanji stopnji skoraj ne moremo več zamišljati.

Ceprav mlada organizacija, je Vodna skupnost »Savinja« opravila doslej že zavidanja vredno delo, ki ga še vseeno ni več, kot le delček obsežnega načrta, ki obsega regulacijo Savinje z vsemi njenimi pritoki, zgraditev namakalnih in osuševalnih prekopov, čistilnih naprav in ureditev hudournikov.

Da se zagotove potrebna denarna sredstva za izvršitev teh velikanskih del, so včlanjene v skupnost vse občine, gospodarske organizacije in društva, ki so zainteresirana na ureditvi vodnega režima. Člani so v večini primerov z razumevanjem sprejeli svojo novo obveznost, ker so njeno vrednost in pomembnost za svoj obstoj pravilno ocenili, še vedno jih je pa nekaj, ki niso izpolnili svojih obveznosti.

Po enem izmed predlogov naj bi se v Vodno skupnost »Savinja« vključila tudi gradbena podjetja in opekarne, kakor so to storili tudi že v nekaterih drugih krajih n. pr. v Kopru. Gledišče je upoštevanja vredno, saj je za navedena podjetja voda življenjskega pomena.

Na seji so razpravljali tudi o poteku del na Paki pri Velenju, Ložnici, Gračnici in drugod. Dela v večini primerov potekajo hitro in uspešno. Resna ovira pa je pomanjkanje strokovnega kadra in načrtov za posamezna regulacijska področja.

Strokovnjaki! Dobili bi se že, toda kam z njimi. Stanovanjska stiska je udarila svoj pečat tudi na delo Vodne skupnosti »Savinja«. Problem so tudi delovni prostori. V barakah se ne da delati s polno zmogljivostjo.

Za vodstvo namakalnih in osuševalnih del bo vsekakor velika pridobitev, ko se bo lahko vselilo v zato preurejeno tako imenovano Stigerjevo vilo, kjer bodo dobili prostor predvsem izdelovalci načrtov, ki bi po možnosti lahko delali usluge tudi drugim.

Ob zaključku seje so izvolili posebno komisijo, ki bo vsklajevala melioracijska dela na najrazličnejših področjih celjskega okraja.

Majhne površine — ovira

Razkosana zemljišča in majhne njivske površine so ostanek preteklosti. Če je bilo nekdanjo dobro, je sedaj več kot očitno, da postajajo sedaj vedno bolj ovira za napredno kmetijstvo, še prav posebno hmeljarstvo. Smo v času tako hitrega tempa mehanizacije naše vasi, kot si pred letom ali dvema še predstavljati nismo mogli. Povsem razumljivo pa je, da se učinek obdelovanja s traktorjem na manjših zemljiščih še zdaleč ne more primerjati z onim na večjih. Nekoristnost majhnih kosov obdelovalne zemlje se prav posebno opazi tudi pri gradnji hmeljskih žičnic, ki bodo zaradi svoje gospodarske vrednosti in očitnih prednosti postopoma nadomestile hmeljevke. To pa se bo dalo z uspehom ustvariti samo na večjih površinah. Razveseljivo je, da so savinjski kmetje v marsikaterem kraju že uvideli nujnost in koristnost te zahteve naprednega gospodarstva in začeli po dva, trije združevati svoje hmeljske nasade. Preorali so celo meje. Nedvomno je, da je ta pot več kot potrebna in je treba te večje teh naprednih preobraževalcev naše vasi vsekakor pozdraviti.

Pri vsem tem moramo upoštevati, da bo poslovna zveza dala subvencijo v višini pol milijona dinarjev na hektar samo tistim hmeljarjem, ki bodo imeli najmanj pol hektarja zasajenega s hmeljem. Marsikdo sam ne bo mogel doseči tega minimuma, dva ali trije skupaj pa z lahkoto. Na ta način bi imeli s tem večkratno korist. Račun je preprost: lažja in cenejša obdelava, možnost za zgraditev žičnice — več denarja.

Ameriški kapar se pojavlja, toda ...

Napredni sadjarji so ugotovili, da so smotrne in vztrajne akcije za uničenje ameriškega kaparja in drugih škodljivcev na sadnem drevju v zadnjih letih vendarle bile koristne. Ameriški kapar se pojavlja od naših sadovnjakov, toda docela pogman še ni. Le z vztrajnimi napori nam bo uspelo tudi to.

Te dni prirejajo posebne sestanke zastopniki KZ, občinskih ljudskih odborov, združenih in državnih kmetijskih gospodarstev, na katerih se posvetujejo o skupnem zatiranju ameriškega kaparja. Sredstva za njegovo zatiranje so znana: čiščenje, obrezovanje, zimsko škroplje-

nje in pravilno gnojenje sadnega drevja mora biti opravljeno povsod, kjer raste kako sadno drevo.

Vsa ta dela bodo sadjarji dobro in uspešno opravili, če se bodo udeleževali enodnevnih tečajev pod vodstvom kmetijskih strokovnjakov.

Ali ni smešno, da moramo še danes pri tako naglem razvoju tehnike in gospodarstva neubogljencem pretiti še s kaznijo po zakonu o zaščiti rastlin proti boleznim in škodljivcem? Kdo ima korist od takega dela? Edino sadjar in naša skupnost!

Radu Guč:

KROMPIRČEK, ZELJČEK IN KRVAVIČKA

Kot discipliniran državljan je Urh Ogrizek, bivši železničar s šest tisoč dinarji penzije, s postranskim zaslužkom metlovez, v kritičnem času začutil v sebi lakoto. Ozrl se je po mestu in uzri: »Danes krvavice.«

»Krvavice!« je zamaskal z dolgim jezikom in toliko, da se mu sline niso javno podedile.

»Pa zraven kaj? Pražen krompirček, kisel zeljček ...«

Sta sicer krompir in zelje dvakrat na dan na mizi državljana Urha Ogrizka, vendar ob krvavički ...! »Krompir in zelje!«

So vsi trije: krompirček in zeljček in krvavička imeli več ko dovolj prostora na krožničku, da bi jih brez težave snedel kar z očmi, kakor je spreletela Urha požrešnost. Spričo tega se mu je namoč milo storilo po domači skledi krompirja in loncu zelja. Ampak krvavica! Še za poduhanje je ni doma.

Ham ... Nak! Temu naj se krvavica pravi? Je res rjava in krvava tudi, toda je ješprenček brez popra suh ko poper in je kar dobro in prav da plava zelje v vodi in glad ko brezno. Pa si Urh že briše brado z dlanjo ko ponavadi in zahteva: »Račun!«
»Dvesto.«

Državljanu Urhu Ogrizku je bilo, ko kadar ga boljše polovica z valjarjem poboža po glavi s to razliko, da so mu namesto nebeških zvezdic migljali pred spušenimi vekami rdeči stotaki. »Kako-kako, kako?« mu je jemalo sapo.

»Krompirček 20, zeljček 20, krvavička 150 ...«

»Koga hudirja pa natepaš, punca? Saj ni mogoče. Ni mo-go-če!«

»Je, je. Vse se je podražilo, meso, mast ...«

»Se je vruga namalanega! Moj sosed Repič je krompir komaj odpravil po svetu po osem in pol — lani po dvanaest, da. Zelje pa ponuja po šest, pa ga še noben zlomek povoha ne. Da veste! Pa tista mast pa meso! Ju je krvavička v dela? Tako je! Vi pa: »Se je podražilo.«

»Pri nas vse govori, da se je podražilo. — Sicer pa, kaj je tistih dvesto dinarčkov!«

»Kaj je? Za sedem metel. Za sedem lepih, košatih metel, ki sem jim veje narezal na sosedovih brezah, zvezal in na hrbtu pravoril v mesto, jih nisem dobil. Da veste. — Nate! Kako se pa naj sedaj stari izgovorim? — Kako se naj izgovorim?« je brundal metlovez Urh Ogrizek predse in se opotekal skozi vrata, kot bi se ga — sambognasvaruj — pošteno nakresal.

Kako ljudje gradijo?

V Savinjski dolini in zlasti v žalski občini se je gradnja v zadnjih letih močno razvila. Ljudje grade stanovanjske hišice, gospodarska poslopja, kmečke stanovanjske hiše itd.

Ta gradbena dejavnost pa ima tudi svoje slabe strani. Opažamo, da mnogi graditelji ne spoštujejo zakonitih predpisov. Graditelji bi morali upoštevati urbanistične, komunalne in druge predpise. Zelo žalostno je, če mora gradbeni organ pri občini dati nalog za porušitev gradnje, ker stoji v nezavidljivem okolišju na zaščitem zemljišču, ki ga ljudska oblast čuva za poljedelske namene. Ljudje včasih ne razumejo strogosti, s katero se čuva veliko ljudsko premoženje v Savinjski dolini — zemlja. Zavedati se moramo, da se uporabne površine zemljišč naglo krčijo zaradi razširjenosti naselij in s tem nastaja tudi velika gospodarska škoda, ker se krčijo površine hmelja.

So pa še drugi važni razlogi, zaradi katerih se ne more dovoliti divja gradnja. Vsaka moderna gradnja povezana z urbanističnimi in komunalnimi problemi

zahteva ureditev po sodobnih načelih strnjjenih naselij, tako z estetskim kakor tudi iz praktičnih vidikov. Ni si mogoče zamišljati napredno naselje brez vodovoda, kanalizacije, električne razsvetljave, urejenega cestnega omrežja itd. Gradbeni organi morajo skrbeti, da se gradi po sodobnih predpisih in po skrbno preiščenih načrtih. Kdor tega ne upošteva, pride do nesoglasij in nedisciplinirani graditelji nosijo težke posledice. Graditelji večkrat grade brez potrebne dokumentacije, v nezavidljivih okolišjih, nimajo načrtov in tudi nimajo gradbenih dovoljenj.

Samo na območju občine Zalec je bilo letos okrog 10 grobih kršitev zakona in seveda so bile posledice za kršitelje gradbenih predpisov hude, saj je bil do sedaj primer, ko je moral gradbeni organ odrediti v enem primeru porušitev zgradbe, ki se je gradila na nezavidljivem zemljišču. Prav bi bilo, da bi graditelji v bodoče res upoštevali predpise, saj se bo v bodoče družbeno kontrola nad nedovoljenimi gradnjami še poostрила.

ŽENA IN DOM

Diabetis je možno zdraviti tudi s tabletami

Pred kratkim je članom Društva diabetikov v Celju predaval internist dr. Ivo Rajšp o možnostih zdravljenja sladkorno bolnih s tabletami. Preparat »Rastinom«, ki ga je l. 1955 prva osvojila hamburška klinika pomeni razveseljivo pridobitev v sodobni medicini. Zdravljenje diabetikov se bo z novim preparatom precej poenostavilo — bo uspešnejše, ekonomičnejše in za pacienta vsekakor ugodnejše, kot nevsučno ubadanje z injekcijami insulina. (Rastinom omogoča, da organizem s'adkorno bolnega bolnika izkorišča do maksimuma tisto malo insulina, ki ga še ima.)

Zal pa za vse diabetike zdravljenje s tabletami ne bo prišlo v poštev. Predavatelj je pripomnil, da se bodo z Rastinom uspešno lahko zdravili le tisti diabetiki, katerih organizem še ima neke zaloge lastnega insulina; težje bolnim pa, ki so injekcije insulina dobivali že do'ga leta, nove tablete verjetno ne bodo koristile. Sicer pa je specialist svetoval, naj pod zdravniškim nadzorom Rastinom poizkusijo čim več diabetičnih bolnikov.

Seveda pa bo tudi spričo zdravljenja s tabletami d'abetični bolnik moral še nadalje vztrajati pri dietični hrani, ki je predpogoj uspešnega zdravljenja. Zato se Društvo zavzema za ustanovitev diabetične menze v Celju. Ker pa verjetno še ne bo kma'la, je Društvo pri upravi celjske bolnišnice izposlovalo, da bo njihova dietična kuhinja vsaj nekaj diabetičnim bolnikom izven bolnice nudila dietično hrano. Nadalje se društvo poteguje, da bi okrajni ZSZ zavzamec-diabetikom prispeval nekaj za hranarino. To težnjo utemeljuje dejstvo, da so v zadnjem času visoko na-

rasle cene prav tistim prehranbenim artiklom, (meso, mleko), ki so glavna in osnovna hrana d'abetičnemu bolniku. Ker je med sladkorno bolnimi največ socialno ogroženih bolnikov, postaja ta problem vse bolj aktualen in ga bo treba reševati v republiškem, oziroma zveznem merilu.

KAKO OČUVAMO SUROVO MASLO VEČ MESECEV?

Lončeno posodo dobro umij z vročo vodo in jo splakni še z mrzlo. (V taki posodi se maslo manj prime stena.) Sveže surovo maslo stlačimo z moko kuhalnice v posodo. Paziti je treba, da vmes ne ostane prazen, zračni prostor. Po vrhu maslo s kuhalnico lepo zravnamo in ga zalijemo s slano vodo, ki jo tedensko menjamo. (Na skodelico vode vzemi 1 žlico soli.) Namesto slanice denemo lahko na maslo tudi plast soli. Ko je tako maslo stlačeno, na vrhu zglajeno in »zaprt« s slanico, obrišemo dobro rob lonca, posodo dobro zavežemo in spravimo v hladno shrambo. Na ta način spravljeno maslo se obdrži več mesecev sveže.

POMARANČNO PECIVO

Potrebuješ 12 dkg sladkorja, 12 dkg moke, 1 jajce, žlico ruma, za noževo količino pecilnega praška ter precej sesekljane pomarančne lupine.

Sladkor penasto vmešaj z jajcem, prideni rum in moko s pecilnim praškom ter pomarančno lupino. (Pazi, da pri pomarančni limonici ne bo bele kožice, ker ta greni!) Vse skupaj zmešaj v testo. Z žlico oblikuj na pomazanem in

pomokanem pekaču majhne kupčke in jih rumeno zapeči v ne prevroči pečici.

LIMONA ZA ZDRAVJE IN LEPOTO

Sok pol limone pred zajtrkom te oskrbi z vitaminom C za ves dan. Iz-tisnjene limone ne zavriži, ker jo lahko koristno uporabiš še v gospodinjstvu (odrgni si temne roke, odstrani s pa lahko tudi madeže od črnila iz vsakovr-stnih tkanin). Z izčetimi limonami si lahko napraviš tudi izvrstno vodo za umivanje obraza. Deni jih v steklen kozarec, zalij s čisto vodo in pusti dan ali dva na hladnem prostoru. Ta voda lepo izčisti kožo in jo zelo osveži.

LIMONINE NAPOLITANKE

Poznamo prav dobre tovarniške, pa tudi domače napolitanke, s katerimi se radi posladkajo ne samo otroci, temveč tudi odrasli. Te dni pa mi je tovarišica Tatjana ponudila tako odlične limonane napolitanke katere ne bi mogla zamenjati z najboljšimi »citrinovimi valje« priznane tovarne. Na prosin o mi je izdala svoj recept, ki ga hočem posredovati tudi našim gospod.njam.

4 rumenjake in 15 dkg sladkorja stepaj nad sopro. da postane gmota gos'a. Nato dodaj sok in naribano lupnico ene limone.

Posebej enasto vmešaj 20 dkg surovega masla s 10 dkg sladkorja v prahu. Ko je jačna gmota ohlajena, ji dodaj vmešan maslo s sladkorjem. Na oblate, ki jih kupiš v trgov ni, namaži to gmoto poljubno debelo, pokrij z drugim oblatom in obteži. Ko se gmota med oblati na hladnem prostoru dobro stirdi, nar-ži z ostrim nožem napolitanke na poljubne kose.

Tržnica v Celju bo odprta ves dan

Na pobudo potrošnikov je predsedstvo Trgovinske zbornice na nedavni seji razpravljalo o predlogih za spremembo tržnega reda, ki velja že nekaj let za celjsko tržnico. Povečana ponudba in ustrezno povpraševanje po blagu terjata predvsem podaljšanje poslovnega časa, tako da bi potrošniki tudi v popoldanskem času lahko nakupili brez prerivanja sadje in zelenjavo. V pogojih, ko je trg odprt le do 11. ure, se v redkosejnih trgovinah z zelenjavo nagnetajo potrošniki in po nepotrebnem zamujajo

VEČ POMOČI MLADINI V ŽELEZARNI STORE

Pred dnevi je bila konferenca mladinske organizacije v Železarni Store. Od 291 mladincev je včlanjenih v organizacijo 173, izven organizacije pa jih je še 118. Dejavnost organizacije ni bila najboljša, ker se vodstvo organizacije ni zavedalo dovolj svoje odgovornosti, razen tega pa ji organizacija Zveze komunistov in sindikalna podružnica nista nudili dovolj pomoči. Vendar so dosegli nekaj uspehov. Predvsem v sodelovanju mladine v raznih društvih. Mnogo mladincev aktivno dela v tamkajšnji Svobodi, v strelski družini, pri gasilcih in pri športnem društvu Kovinar.

Na pobudo mladinske organizacije je bilo sprejetih v Zvezo komunistov 19 mladincev, v občinski zbor proizvajalcev 1, v delavski svet 9, v sindikalni organizaciji pa sodeluje 50 mladincev in mladink. Mladina kaže posebno zanimanje za delo v ljudski tehniki. Ker pa le-ta obstoja le na papirju, nimajo možnosti udeleževati na tem področju. Večjo pozornost bodo morali posvečati politično ideološki in strokovni vzgoji.

MLADINSKI TAMBURAŠKI ZBOR

Štorske Svobode je v kratkem času svojega obstoja pokazal že lep napredek. Tamburaši uspešno nastopajo na mnogih prireditvah in proslavah ter so doslej naštedirali že 10 skladb. Zbor, ki šteje 35 članov, uspešno vodi tovariš Janko Hočevar iz Celja.

VEČER UMETNIŠKE BESEDE

Katero se je predstavil pred dnevi Storjanom član celjskega gledališča tovariš Marijan Dolinar, je nudil navzočim izreden umetniški užitek. Recital je dela domačih in tujih klasikov. Le žal, da je bila tako slaba udeležba, saj je bilo navzočih samo 60 poslušalcev, predvsem iz vrst mladine.

NOV STANOVANJSKI BLOK V STORAH

Pred dnevi je Stanovanjska skupnost v Storah prevzela v upravljanje nov 16-stanovanjski blok v novem naselju na Lipi nad Storami. Stanovanja v tej hiši so bila dodeljena najbolj potrebnim članom kolektiva železarne.

ELEKTROPLAVZ V STORAH IZPOLNIL LETNI PLAN

Dne 20. novembra je elektroplavž štorske železarne izpolnil letni proizvodni plan — 18 tisoč ton surovega železa. Pri izpolnitvi plana ima največji zaslug dober in strnjen kolektiv. Zlasti vzdrževalna skupina tega obrata se je dobro izkazala. Razen tega so imeli ves čas dovolj električne energije.

CELJSKI KINOLOGI SE VEDNO BOLJ UVELJAVLJAJO

Klub ljubiteljev športnih psov v Celju je priredil pred kratkim nastop svojih šolanih psov v Dobrni. Nastopila je 9-članska ekipa nemških ovčarjev, ki so v zdraviliškem parku, pod vodstvom Jožeta Potočnika, v poldruhi uri nazorno pokazali znanje, ki ga mora imeti službeni pes. Uprava zdravilišča si je za svoje goste že sedaj izgovorila še en nastop v prihodnjem letu, ko bo zdraviliška in turistična sezona na višku.

Klub je ponudil tudi slepim invalidom pomoč v tem smislu, da bo na željo posameznikov spomladi 1958 vzel v svojo šolo in usposobil nekaj psov za vodiče slepim.

Za 29. november je Klub ljubiteljev športnih psov v Celju priredil v izlozbi trgovskega podjetja »Volna« v Celju pestro in okusno opremljeno razstavo svojega dosedanjega dela in prizadevanja na polju kinologije v našem okraju.

V. Tanko

Gibanje prebivalstva

V času od 23. do 30. novembra 1957 je bilo rojeni 13 dečkov in 14 deklic.

Poročili so se:

Pavel Kumer, gozdarski tehnik in Ljudmila Marija Kavčič, računovodkinja, oba iz Celja. Karl Maršič, mizarški mojster iz Lokovine in Stefanija Videmšek, knjigovodkinja iz Vojnika. Jožef Šperlič, delavec iz Brezove in Ivana Trobiš, poljedelka iz Rožnega vrha. Cvetko Ašič, električar in Marija Klosternik, delavka, oba iz Celja. Anton Ivečnik, krojaški pomočnik iz Smilavca in Vera Moderc, pom. šivilja iz Celja. Dragotin Hmelina, višji komercialist iz Novega mesta in Marija Bebe, predelka iz Smihela.

Umrli so:

Franc Trobiš, mizarški vajenec iz Celja, star 16 let. Marija Furman, poljedelka iz Nove vasi, stara 68 let. Jakob Solman, upokojenec iz Lupinjaka, star 56 let. Matevž Brežnik, upokojenec iz Celja, star 95 let. Inge Vrečer, dijakinja iz Celja, stara 15 let.

čas. Pa tudi izbira blaga je po enajsti uri slaba in si potrebnega blaga ne morejo kupiti predvsem gospodinje, ki so zaposlene do 14. ure. Uprava tržnice je z razumevanjem osvojila predlagane spremembe in bo začetku decembra dala možnost vsem podjetjem in posameznikom, ki prodajajo kmetijske pridelke, da bodo smeli prodajati tudi popoldne do 18. ure. Nepokriti del tržnice bo odprt do 12. ure, nakar se bodo lahko vsi stalni prodajalci preselili v pokrite lope in tam nadaljevali s prodajo. Vsakdo, ki bo želel imeti prostor, se bo prijavil tržni upravi.

Pričakujemo predvsem od podjetij, da bodo storila svojo dolžnost do potrošnikov in organizirala celodnevno prodajo. Prav pa bi bilo, da bi se več trgovin s sadjem in zelenjavo poslovalo tudi popoldne, posebno sedaj, ko lahko preidejo na pavšalni obračun.

CENE NA CELJSKEM TRGU V TEM TEDNU ...

Cene v oklepaju veljajo za privatni sektor.

Krompir 19—14 (14—18), čebula 44—76 (50—100), česen 140—160 (170—250), fižol v. 70 (70—80), fižol n. 50 (50—60), solata 30—50 (50—60), cvetača 50 (60—70), spinača 60 (100—150), motovilec 100 (100—150), zelje gl. 10—28 (12—40), zelje rib. 46 (40—50), repa sv. 8 (12—20), repa rib. — (25—35), pesa 25—40 (30—40), ohrovt 25—28 (30—40), peteršilj 40—50 (60—100), zelena 40 (60—80), hren — (100—180), korenček 30—40 (20—60), feferoni — (100), kis — (35), sadje suho 180 (120), slive suhe 280 (—), fige suhe 160—200 (—), gobe suhe — (1500), orehi celi 220 (180—220), orehi lušč. 750 (700—750), orašidi 380 (—), rožine 400 (—), marmelada 100 (—), med v kozarčih 100—250 (—), limone 300 (—), mleko — (36), skuta — (140), smetana — (200), maslo — (480—560), kure — (400—500), piščanci — (270), kuruza — (45—50), pšenica — (50—55), oves — (40), jajca 26 (24—26), jabolka 65—70 (50—80), grozdje — (100), buče jed. — (15), paradižnik 90 (80—90), paprika 54 (40), pomaranče 400 (—), prosena kaša — (100).

Z zborovanj rezervnih oficirjev

Te dni se vrste po sedežih občin zborovanja rezervnih oficirjev, na katerih razpravljajo o dosedanjem delu in bodočih nalogah.

V Celju sta se letne skupščine udeležila tudi narodni heroj tov. Ivan Kovačič-Efenko in Drago Maslo. Rezervni oficirji v Celju so dosegli v preteklem letu dokaj lepe uspehe. Težišče predavanja je bilo na pododborih in jih je bilo 90, razen tega so imeli sanitetski oficirji 3 posebna predavanja in rezervni podoficirji 2 strokovni predavanja. Povprečna udeležba na predavanjih je bila 50 %, najboljše pa se je izkazal pododbor v III. četrti, kjer je bila 80 % udeležba. Pododbori so izvedli tudi nekaj praktičnih vaj na terenu. Praksa je pokazala, da je najbolje obdelovati teme na seminarjih, kar se je zelo dobro obneslo v pododboru na Dolgem polju in III. četrti.

Rezervni oficirji moziške občine so tudi skrbeli za strokovno izpopolnjevanje. Med letom so pripravili več strokovnih predavanj, ki so bila dobro obiskana. Njihova aktivnost se je pokazala tudi pri delu v raznih političnih in družbenih organizacijah. Da bi strokovno delo izboljšali, bodo v bodoče uvedli strnjen pouk v obliki seminarja.

V laški občini so rez. oficirji dosegli v zadnjem času lepe uspehe. Imeli so 8 predavanj in organizirali za občinski praznik uspeh manevra. Za bodoče delo so že sestavili zelo pester program. Poleg rednih mesečnih predavanj in dveh seminarjev bodo spomladi obiskali mornariške enote v Pulju in nudili odredu predvojaške vzgoje svojo pomoč.

PRODAMO

po ugodni ceni kamion znamke »Chevrolet« (3 t) generalno popravljen.

Trgovsko podjetje »IZBIRA«
Laško

Kronika nesreč

V celjskem okraju se je pri vožnji z motorjem primerilo zadnje dni več nesreč. Jože Salej iz Sentjurja pri Celju je padel pri vožnji z motorjev. Pri padcu si je zlomil nogo in poškodoval glavo. — Dijakinja Inge Vrečer iz Celja je na Dečkovi cesti padla pri vožnji z motorjem. Utrpela je pretres možganov in težje notranje poškodbe. Nezavestno so prepeljali v bolnišnico, kjer je na posledicah poškodb umrla. — Tudi Franc Rantigaj iz Ložnice pri Polzeli je padel z motorjem in utrpel pretres možganov. — Adolf Sajovec iz Gomilkega pa se je z motorjem zaletel v kmečki voz. Pri trčenju je utrpel notranje poškodbe. — Vinko Markus iz Hramca pri Krapini je pri padcu utrpel težko poškodbo na glavi. Nezavestnega so pripeljali v celjsko bolnišnico. — Angela Repnik iz Polzele si je pri padcu zlomila desno nogo.

Ivana Tanšek iz Podvrha pri Braslovčah je nekdo v pretepu s sekuro udaril po glavi. Dobil je težko poškodbo in je kmalu po prevozu v bolnišnico umrl. V pretepu je bil v neki gostilni na Mariborski cesti poškodovan Ivan Podlesek iz Skofje vasi. — Antona Čakša iz Lisc je nekdo z nožem zabodel v trebuh.

Pri padcu se je z nožem ranil Franc Petelinšek iz Lipe pri Frankolovem. — Tudi Silvo Kračun iz Zg. Hudinje je pri padcu utrpel poškodbe.

V Cinkarni se je pri delu s cinkom opeknel po levi nogi Jernej Polutnik, doma iz Smarjete.

Pri padcu s kolesom na Mariborski cesti je dobil poškodbo na glavi Feldin Franc iz Celja.

Pri padcu po stopnicah je dobil poškodbo na glavi Peter Udovič iz Trnovelj.

Po Zgornji Savinjski dolini

DEMONSTRACIJA Z ENOOSNIMI TRAKTORJI

Pred dnevi je bila na Kmetijskem posestvu v Mozirju demonstracija z enoosnimi traktorji, za katere se naši kmetovalci zelo zanimajo, saj so primerni za najrazličnejša dela v hribovitih predelih, kar se posebno velja za področje Zg. Savinjske doline.

PITANJE ŽIVINE ZA IZVOZ

Gozdarsko-kmetijska poslovna zveza v Mozirju je ob sodelovanju s kmetijskimi zadrugami pričela organizirati akcijo za pitanje goveje živine za izvoz. Posamezne zadruge že sklepajo z živinorejci pogodbe. Računajo, da bodo zankrat sklenili nad 100 pogodb.

SLEPI SO ZBOROVALI

Pred dnevi so zborovali slepi v Mozirju, Soštanju, Zalcu in Celju. V osnovnih organizacijah slepih v Celju je vpisano 131 slepih in slabovidnih. Organizacija slepih si vneto prizadeva pomagati članom pri usposabljanju za poklic, opismenjevanju in pisavi za slepe, pošiljanju mladine na redno šolanje ter za izboljšanje njihovega socialnega stanja.

V razpravi so člani poudarili veliko hvaležnost ljudski oblasti in vsem, ki pomagajo slepim olajšati življenjske pogoje. Ob zaključku proslav so bili slepi povsod pogosteni in obdarovani.

DVA KILOMETRA GOZDNE CESTE SO ZGRADILI

V Mozirju so pred dnevi izročili svojemu namenu prvi del novozgrajene gozdne avtomobilske ceste Mozirje—Smihel nad Mozirjem v dolžini nekaj nad dva kilometra. Kljub težavam pri gradnji je bila cesta zgrajena v zelo kratkem času.

VEČ POMOČI MNOŽIČNIM ORGANIZACIJAM

Na nedavni razširjeni seji Občinskega komiteja ZKS v Mozirju so analizirali nedavni potek volitev v občinske ljudske odbore. Ugotovili so, da so volitve dobro uspele, kjer so bile politične organizacije aktivne. Pri tej akciji pa so se v nekaterih organizacijah ZKS in SZDL pokazale slabosti, zato jim bo moral občinski komitej ZKS v bodočem delu posvetiti več pozornosti. Tudi pri volitvah osnovnih organizacij SZDL, ki bodo v decembru, bodo morale organizacije ZK le-tem nuditi večjo pomoč.

IZOBRAŽEVANJE ODRASLIH V SLOV. KONJICAH

Za izobraževanje odraslih pripravljajo v Slov. Konjicah poseben tečaj nižje gimnazije. S predavanji nameravajo pričeti še ta mesec. Tečajniki bodo predelali snov za 1. razred gimnazije že do konca meseca, nato pa za 2. razred. Izpite bodo polagali sredi prihodnjega leta.

KAJ JE Z AVTOBUSOM POLJČAN—KONJICE

Velik problem predstavlja prevoz delavcev iz oddaljenih krajev na delo v konjiški podjetja. Teh je precej, posebno v Poljčanah. Loč ter bližnjih krajev na teh relacijah. Zjutraj imajo sicer ugodno zvezo s konjiškim vlakom, vendar za nazaj morajo v Konjicah čakati od 2. do 5. ure, ko vozi zadnji vlak proti Poljčanam. Podjetja so že predlagala, da bi uvedli zjutraj in opoldne avtobusno vožnjo iz Poljčan do Konjic in nazaj. S tem bi delavcem močno olajšali prihod na delo ter povratek.

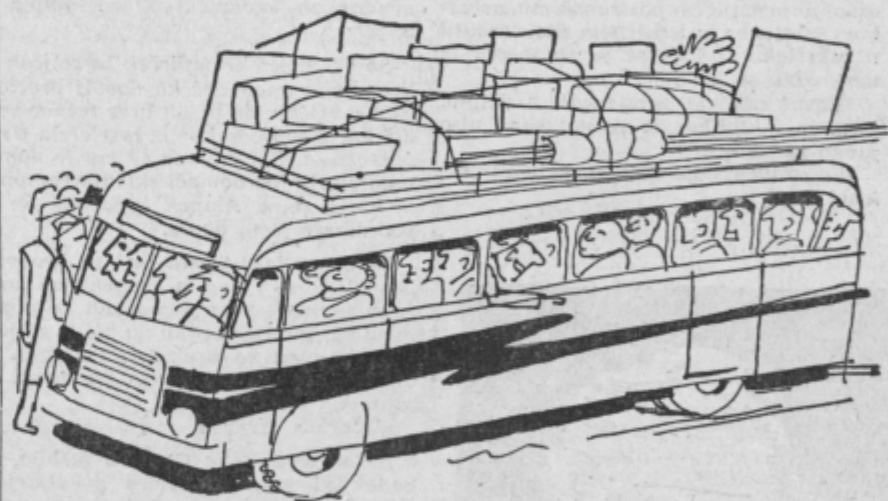
Pogovor v avtobusu

»Kateri avtobus vozi na Kozjansko, prosim?« vpije od daleč neznanec z aktovko pod pazduho. »Kar tja pristopite, kjer bo največja gneča, pa boste zadeli pravega!« mu odgovorijo v zboru. Čim je zagledal, kako plovejo nad glavami radioaparati, nabite aktovke in nahrbtniki, je vedel, da je na pravem mestu.

»Podsreda in Kozje naprej!« kliče šofer, da bi pomagal naj-

rejši moški, ki je moral stati, je zbadljivo pripomnil: »E, seveda, svoje dni ni bilo take stiske, ko ni bilo zasluzka in tudi prodati nisi mogel ničesar. Danes pa prodavaš mu domači zadrugi celo robidnice ali kopinšnice, ki so na celjskem trgu po 80 din za kilogram.«

Danes nastopamo že drugo polovico septembra, pa je takšna soperica. Odprite še drugo okno tam nasproti, prositi tovarišica, ki

oddaljenejšim do sedežev. Presemetljivo veliko se jih je nabralo za oba kraja, zato si je voznik natančneje ogledal vozovnice, če ni kdo iz raztresenosti zašel med Podsredane in Kozjane. Ostarili mož, ki so mu komolci močno oslabele, je silil v šoferja: »Ivan, spravi mi radio poleg motorja!« »Ne smem. Skobacaj se brž na sedež in si daj aparat na kolena.« Tako se je tudi zgodilo. Bolj iznajdljiv je bil tovariš iz Gubnega. Pritresel je veliko škatljo, jo položil v zadnji vrsti na sedež, se obrnil in povedal, da so ga slišali potniki: »Moj radio bo čičkal namesto mene, ki bom stal in ki sem plačal sedež!« Čeprav v transportnem pravilniku ni besedice o podobnem nadomeščanju, je spravil namestnik vse v dobro voljo.

»Je že zasedeno!« pove tovarišica, ki je dala na sedež poleg sebe torbico in zavojček. »Saj sem čakal, da pride vaš družabnik in ker ga še ni in ker imam tri postaje dalje kakor vi, je mojega potrpljenja konec,« odgovori novi tovariš, vzame stvari s sedeža, jih spoštljivo spravi na polico, prisede, si obriše nekajkrat pot s čela in globoko vzdihne: »Kdor prej pride, prej melje!« Nisem videl, da bi se ves čas vožnje še kaj pogledala.

»Tako nerada se vozim, pa kaj, ko se moram,« meni priletna tovarišica, ki pride vsak teden v Celje, da prinese to in ono. Sta-

ji na vožnji pride slabo. »O le odprite na preprih, ampak zdravljenje moje revmatične glave boste plačali vi, da veste,« je zabasiral nekdo iz sredine. Na srečo je avtobus potegnul in skozi odprtino je prihajal prijeten vetrček, ki je božal in tolažil zlasti stoječe goste.

Po 70 minutah vožnje je Prevorje prva postaja, kjer prične gneča malo popuščati. Tu sem videl tovariša, ki je izstopil, skrčil levo nogo v kolenu, stal nekaj sekund na desni kakor čaplja, potem je stoji prenesel na levo nogo in se šele nato pogal proti Straški gorici. Videti je bilo, da sta možu nogi v gneči odruveneli.

Čeprav je Kozje pred nosom, vendar celjski avtobus zaradi poznega prihoda v Kozje ni imel zveze z njim. Zato so ljudje pričakovali, da bo katerokoli prevozno podjetje uvedlo »atomski« avtobus, ki bi odpeljal iz Celja nekako okoli poldneva preko Lesičnega in Kozjega v Podčetrtek, popoldne pa po isti progi nazaj in ki bi mu bila polna zasedba zagotobljena. Sedaj, ko je sezona atomskih toplih popustila, pa pravijo, da bi drugi avtobus za Kozjansko ne bil polno izkoriščen. Mi pa pravimo, če ni dosti ljudi za dva avtobusa, jih je na vsak način za enega preveč. In zato je treba nekaj pokreniti, da se bodo ljudje na Kozjansko kulturno prevažali.

TEKSTILNA TOVARNA

JUTEKS

ZALEC

sprejme v službo

1. OBRATNEGA TEHNIKA
2. OBRATNEGA KNJIGOVODJO
3. MATERIALNEGA KNJIGOVODJO
4. ADMINISTRATORKO

Pogoji:

pod 1: moški, končana srednje tehnična tekstilna šola z najmanj 2-letno prakso;

pod 2: končana srednje tehnična tekstilna šola ali srednja ekonomska šola z 2-letno prakso ali oseba z daljšo prakso;

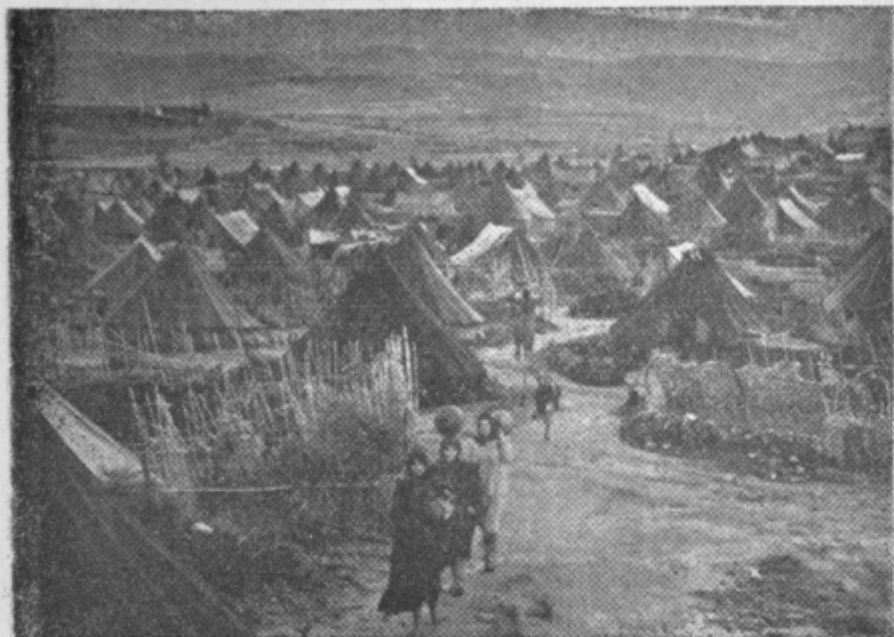
pod 3: končana srednja ekonomska šola s krajšo prakso ali brez, oziroma nepopolna srednja šola z najmanj 2-letno prakso;

pod 4: končana srednja šola s krajšo prakso ali oseba z daljšo prakso in odličnim znanjem strojepisja in stenografije.

Nastop službe takoj ali po dogovoru. Prošnje s kratkim življenjepisom in opisom dosedanjega dela pošljite na upravo podjetja do 25. XII. 1957.

Mesta iz plah na Bližnjem vzhodu

Arabsko begunsko taborišče blizu Tripolija v Libanonu. Mesto iz plah.

Ko se je končal krvavi ples druge svetovne vojne, so po vsem svetu raztreseni Judje pod okriljem Združenih narodov osnovali svojo državo — Izrael. Iz vseh držav so se na Bližnji vzhod selili Judje, ki so med vojno tako ali drugače občutili nad sabo grozote fašizma. Pa ne samo iz držav, ki jih je fašizem držal v svojih rokah, tudi iz ZDA, Sovjetske zveze, Južne Amerike, Afrike in Azije so se pomakovali tisoči in tisoči Judov. Med Mediteranom in Mrtvim morjem ter Galilejskim jezerom je nastala nova, umetna

državna tvorba, ki je od prvega dne obstajala terjala nemire in kri. Med Arabci in Izraelci ves čas ni prišlo do sporazuma in nihče, niti Združeni narodi niso uspeli v delu sveta ustvariti sožitja. Arabci in Izraelci so nepopustljivi nasprotniki. V Arabskih deželah so preganjali Jude, v Palestini so tako ravnali z Arabci. Izrael je zasnoval velik načrt notranjega progressa, v pomoč pa jim je prišel kapital od zunaj. Vse židovske občine na svetu čutijo za sveto dolžnost, pomagati novi »objubljeni deželi«. Arabci med tem niso imeli takih zaščitnikov. Naselili so se v sosednje države, toda dober del teh beguncev še dandanes živi pod šotori in na račun Združenih narodov. Arabske države se za begunce niso mogle tako zavzeti, tem manj pomoči pa so bili deležni tam, kjer so države same na šibkih ekonomskih temeljih. In na nesrečo, vse arabske države, ki so sprejele begunce iz Izraela, niso ravno bogate. Sirija, Libanon, Jordanija in Egipt. Velikaša in lastnike neizčrpnih naftnih polj arabski begunski problem kaj malo zanima.

Dvanajst let po vojni živi še vedno okoli 40 odstotkov arabskih beguncev, ki jih je okoli milijon, še vedno pod šotori vzdolž Sredozemskega morja in v notranjosti ob izraelski meji. V Libanonu so taborišča, v Tripoliju, Balbeku, Beirutu, Sidonu in Tyri. V Libanonu živi okoli 103.000 beguncev. Sirija ima taborišča onkraj Antilibanonskega pogorja blizu Damaska. Tam je nad 90.000 beguncev. Največ beguncev ima Jordanija. V Amanu, Jerihi, Betlehemu, na Hebronskem pogorju, povsod so mesta pod šotori. Nad pol milijona beguncev je v tej razmeroma majhni državi. Na egiptovskem ozemlju blizu Gaze živi 221.000 beguncev.

Ti begunci predstavljajo resen socialni problem in to v državah, kjer so domači socialni problemi že tako dovolj resni. Ta taborišča pa so seveda tudi

močna žarišča nemirov in velike nestrpnosti do izraelske države. Med lanskoletnimi nemiri na Bližnjem vzhodu in v Egiptu so se ta taborišča čez noč spremenila v taborišča prostovoljcev. Tu živijo ljudje, ki jim pomanjkanje visi kot Demaklejev meč nad glavo, v prsih pa jih grize zavest, da so morali zapustiti svojo zemljo, svoje imetje, poklice in mnogi med njimi tudi ubite svoje v nekdanji domovini. Vrh vsega so ti ljudje po večini še primitivni in imajo kaj malo posluha za politične akcije v velikem obsegu. Njih življenjska modrost se glasi: Iz rok v usta, od danes do jutri. To pa je zelo ugoden temelj za nemire. To so ljudje, ki nimajo prave domovine, svoje nove domovine pa ne spoštujejo.

Kdo bo ta problem rešil? Arabski svet je že tako zelo nevarno področje za svetovni mir. Takrat, ko so ustanovili Izrael, si gotovo niso mogli predstavljati tako resnih posledic.

RAZPIS

za novi tečaj Politične šole pri CK ZKS (od 6. februarja do 31. junija 1958)

Tečaj politične šole je namenjen predvsem delavcem in delavkam v industriji in kmetijstvu, ki so se že uveljavili v organih delavskega in družbenega upravljanja, v organih oblasti, sindikatih, društvih itd., in jim daje potrebno širše znanje iz politične ekonomije in znanstvenega socializma.

Prijave z osebni podatki, s podatki o dokončanih šolah, o osnovnem poklicu, zaposlitvi, višini mesečnih prejemkov ter tudi o stažu in funkcijah v političnih organizacijah in družbenih organih pošljite najkasneje do 10. januarja 1958 na upravo Politične šole pri CK ZKS, Ljubljana, Parmova 39 in tudi na svoj občinski komitej ZKS.

O sprejemu v tečaj in v internat, ki je pri Politični šoli, bo vsak posameznik pisмено obveščen, in sicer najkasneje 14 dni pred pričetkom tečaja. Podrobnejše informacije dobite na upravi šole, oziroma na občinskem komiteju svojega področja.

Ameriški satelit: če ne danes, pa jutri...

Napovedali so ga za ponedeljek, toda v terek še vedno ni zletel v zrak ameriški satelit, katerega naj bi v vesolje ponesla raketa »Vanguard«. Kot je iz poročil razvidno, je ameriška raketa zelo zapleten mehanizem, saj poročajo, da so na startu samem popravili neke napake v elektronskih možganih, ki jih vsebuje raketa. Pravijo, da bi zaradi take napake utegnila raketa eksplodirati. Izgleda, da gre za bistvene razlike med ameriškim in sovjetskimi sateliti. Medtem, ko bo ameriški satelit pognal v zrak tekoč kisik in nekatere druge zmesi, so Rusi obelodanili, da je njihovo pogonsko gorivo popolnoma nove vrste. Prvi sovjetski satelit je tehtal 80 kg, drugi pa že kar pol tone. Amerikanci pa pravijo, da je njihov satelit prava kroglica v primerjavi z ruskim in bo tehtal komaj 2 kilograma. Ameriškega satelita sploh ne bo mogoče opazovati, niti s teleskopi, toda kljub temu bo imel kar dve radijski oddajni postajici, eno na pogon akumulatorja, drugo pa na energijo iz sončnih celic.

Raketa »Vanguard« stoji pripravljena na Floridi. Na izstrelitev čakajo zaradi tega, ker morajo imeti ustrezne atmosferske pogoje za njo. Torej, če ne danes, potem jutri...

Medtem pa na obeh straneh ropotajo z vojaškimi pripravami in izumi. Angleži je te dni dodobra prevzel preplah ob ob izjavi Hruščova, češ, vojna je možna celo po neumnosti. Hruščov je namreč

v razgovoru z ameriškim novinarjem dejal, da so ZDA v neki »bojni pripravljenosti« in da njihova letala, naložena s hidrogenskiimi bombami, letajo po zraku. Znano bi se zgoditi, da pilot takega letala, pravi Hruščov, ne bi razumel kakega povelja in poletel nad kak sovjetski cilj ter spustil nevarno bombo. To bi sprožilo v Sovj. zvezi pripravljeno serijo medkontinentalnih raket, ki imajo tudi hidrogensko »glavico«. Angleži, ki so sicer ravnodušni, se zdaj bojijo, da bi res prišlo do takega možganskega »kikserja«.

ali pa da bi kako ameriško letalo, naloženo s tako nevarnim tovorom, padlo na angleška tla, kajti letalske nesreče so na dnevnem redu.

Hruščev, kot vidimo, res skrbi, da imajo na zapadu vedno kaj misliti. Njegova trditev, da ameriški bombniki prevažajo atomske bombe po zraku, pa verjetno tudi ni iz trte zvita. Ena in druga stranka trdi, da se oborožuje samo za obrambo. obojni trdijo, da ne bodo napadli nikogar. Zakaj potem, v zlodjevem imenu, ne vržejo te naravne igrače proč?

Bodice

DVA UPOKOJENCA

Zakaj se nič ne pogledata več tovariša upokojenca? Med stara prijatelja legla je nekakšna ledena senca. To Janez in Jože sta, oba sošolca nekoč v razredu, potem pa je Jože zaostal, a Janez študiral je v redu. Na starost je Janez odšel o pokoj — na žalost pred petimi leti, a Jože, ki hodil počasno je pot, je leto več moral imeti. Za novo prevedbo ne pride v poštev zdaj Janez upokojenec, a Jože bo svoj dobiček imel, ker bil je pač zakasnjenec. Ne bosta na istem tiru več, razhajata se na razpotju, zato obraze obračata proč, ko srečata se v nasprotju. Se vedno torej včasih velja pravilo: Vozi počasi! Nikoli pri igri namreč ne veš, kje v kartah se skrivajo asi!

NESREČNI MOST

Pod mano smrdi in se črno vali, po meni drdrajo kolesa in kletve poslušam srditih ljudi, da že me bolijo ušesa.

Očitajo mi, da sem ozek, šibak, da moji ovinki so strašni. Zelijo, da skoro odnese me vrag, ker nisem za čas več današnji.

Kako nevaležni so vendar ljudje, ki njihovo težo prenašam, ko v gosti čobodri drhte mi noge a nikdar za plačo ne vprašam!

Ze blizu je dan, ki oznani mi smrt, a tem si ne delam utvare, dokler pa ne bom razdejan in podrt, opravljam dolžnosti še stare.

Tu doigal se kmalu naslednik bo moj široke in trdne postave. Z njim jeze ne bo, kot bilà je z menoj, a nič ne zavidam mu slave.

Ubogo življenje bom svoje končal, ki moglo pač biti ni trajno. Le mesecev malo še v službi bom stal — nesrečni vaš most čez Voglajno...

TELE

Odkar poznam te, bil si tele in to ostal do smrti boš, prišel si pač od tam, z dežele, a na nesrečo si moj mož.

Tako dejala je ženica in tega bil sem kar vesel. Če v nje besedah je resnica, zakaj si ne bi v čast je štel?

Zares zelo visoko ceno ima telečeje zdaj meso in rad priznavam prav iskreno: celo ponosen sem na to!

Na ženo se ne smem jeziti, če takšno daje mi ime, ker tele moramo ceniti po ceni, ki teletu gre!

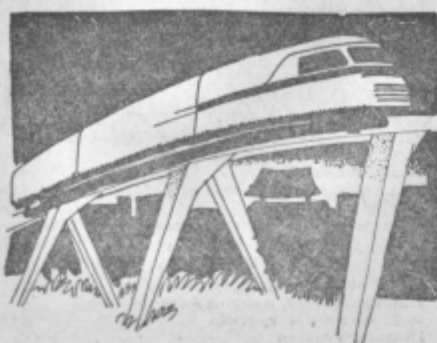
Zanimivosti

DO MESECA IN NAZAJ ZA POL MILIJONA FRANKOV

Neki pariški potniški biro, ki je znan po svojem solidnem poslovanju, je izdal že prvo vozno karto za potovanje na Mesec in nazaj. »Srečna lastnica« prve vozne karte za vesmirsko potovanje je znana pariška pevka Maria Candido. Na mali slovesnosti, ob priliki izdajanja

prve karte za vesmirsko potovanje, je pevka izjavila, da upa, da bo to karto lahko skoraj izkoristila ter da je srečna, ker bo ravno ona med prvimi gosti na Mesecu. Potovalni biro je že izdelal podoben proračun za taka potovanja, upoštevajoč, da bo potovanje na Mesec in

Potovanje na luno v letu 2.000

»Čemu vam bo to?«
»Kaj ste z lune padli? Na čem bom pa sedel?!«

nazaj s kratkim postankom na tem prirodnem satelitu našega planeta trajal vsega dva dni. Po tem proračunu bo potovanje stalo okoli pol milijona frankov.

ENOTIRNA ŽELEZNICA NA JAPONSKEM

Na Japonskem so uspešno zaključili poskuse s prvo železnico, ki drsi, namesto po dveh tirih, samo po eni tračnici. Ta proga je sicer dolga le 600 metrov in spaja dva oddelka zoološkega vrta v Tokiju. Zgradili so jo z namenom, da bi ugotovili, če bi sistemom železnic, ki vozijo samo po eni tračnici, lahko rešili problem mestnega prometa v Tokiju.

FILM

Filmski barometer

ZVEZDA JE ROJENA:

Po večletnem molku se je slavna igralka in pevka Judy Garland vrnila k filmu. »Zvezda je rojena« je njeno prvo delo v »novem« obdobju. Zadovoljni s come-backom? Ljubitelji glasbe že, tudi Judyna igra je sijajna in svojevrstna (za vlogo je prejela Oscarja), toda... Konec je le malo preveč ameriški in sladkosolzen. Zanimivo je, kako se James Mason vedno bolj »izgublja« s spiska resničnih umetnikov. Starost ali kaj?

MOŽ IZ KOLORADA:

Tudi slavna imena včasih ne pomagajo veliko ali pa nič.

VERA CRUZ:

Dobra igra, izklesani dialogi, barve, sijajno postavljena kamera, izvirnost

zgodb in še in še... Poslastica za baceno razpoložene sladokusce.

BELA PSIČKA:

Prisrčno, toda za »zrelo« publiko v večini primerov nepriljavno. Razumljivo, saj je film tipično mladinsko delo. Zakaj potem ni bilo šolskih predstav?

NE KOT TUJEC:

Scenarij in režija tekmujeta v popolnosti. Ollivia de Havilland je v bolničarki Christie ustvarila lik, ki se ne pozabi hitro. Sijajen je bil Broderick Crawford (dr. Arons), pa tudi Frank Sinatra — hollywoodska »deklica za vse« je bil prepričljiv. Lukasov pijani oče — edinstven! Naturalizem v prikazovanju operacij je zanimivosti in napetosti sam v prid. TIG

Gospodarska poslovna zveza, obrat »AGROTEHNIKA«, Celje

sprejme s službo 3 kvalificirane delavce v trgovini živilske stroke, in sicer za delovno mesto POSLOVODJE ali PRODAJALCA.

Prednost imajo moški. — Plača po tarifnem pravilniku, oziroma po dogovoru. — Nastop službe takoj.

Interesenti z ustrežno kvalifikacijo naj vložijo prošnje s podrobnim življenjepisom pri upravi obrata »AGROTEHNIKA« v Celju, Cankarjeva ul. 1/I, soba šte. 27.